

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a ponoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, četí
a novin v Americe záda osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 6.

Sobota (Saturday) 7. 2. (February) 1987

FILIPINSKÝ LID VE VELKÉ VĚTŠINĚ VYSLOVIL AQUINOVÉ SVOU DŮVĚRU

Manila. - V pondělí 2. února při celonárodním referendu 25 milionů filipinských voličů se mělo vyslovit o tom, zda schvalují či neschvalují novou ústavu prezidentky Aquinové, sepsanou 47 předními filipinskými právníky, podle které Aquinová má bez zvláštních voleb zůstat prezidentkou země dalších pět a půl roku, až do r. 1992. Poněvadž na Filipínách se hlasy počítají ručně, a to v hlavních městech jednotlivých provincií, kám musejí být dopraveny ze 7.000 filipinských ostrovů, mezi nimiž spojení je často nesnadné, definitivní úřední výsledky tohoto referenda budou moci být známy teprve asi za týden; zatímci částečné výsledky, ukazující všeobecnou tendenci filipinských voličů, však byly ohlášeny už v úterý 3. února 1987. V den voleb v blízkosti 86.000 volebních ústředí zajišťovaly mír a pořádek policie a armáda. Vojaři i policisté byli v pohotovosti k zásahům proti možným

nepořádkům, způsobeným opozicí prezidentky Aquinové, jak od komunistických rebelů a ostatní levice, tak od přívrženců bývalého prezidenta Marcosa i stoupenců ultra - pravicového Juan Ponce Enrileho, bývalého ministra obrany, který by se chtěl stát prezidentem Filipin sám.

Volby se na filipinské poměry udály v pořádku; pouze v Manile Marcosovi stoupenci nechali vybuchnout několik bomb, které však nezpůsobily žádné škody; jímým byly zabaveny výbušniny, a na jihu země „neznamí pachatelé“ zničili asi 50 volebních úřadů. Podle prvních odhadů se zúčastnilo tohoto referenda 80 až 90 % všech voličů, což je na filipinské poměry nezvykle mnoho. Komunisté, socialisté, jakož i Marcosovi a

Enrileovci hlasovali proti ústavě. Politici protivníci Aquinové zdůrazňovali v předvolební kampani, že toto prý je pro Filipíny poslední možnost zbavit se svého nynějšího slabého vládce. Stoupenci Aquinové naopak zase tvrdili, že to je jediná možnost zaručit Filipínám stabilní demokratickou vládu.

Podle výsledků z prvních 27 % volebních okrsků více než čtyři pětiny voličů se vyslovily pro návrh nové ústavy. Částečné výsledky z jiných 6.000 volebních stanic ukázaly, že 70 % volilo pro ústavu a 30 % proti. Výsledky však byly méně příznivé pro Aquinovou na severu Luzonu, v hlavní baště Marcosových stoupenců, a na vojenských základnách v Manile. Armáda se totiž stále domnívá, že Aquinová měla za 60. denního příměří jednat s komunisty více energicky; toto příměří skončilo v neděli 8. února. Už na základě částečných výsledků se aspoň zdá jisté, že při tomto referendu velká většina Filipinců se vyslovila pro novou ústavu a tím i pro vládu prezidentky Aquinové. Pouze nepatrná část filipinských voličů však asi četla text nové ústavy, který je podle mínění odborníků příliš rozvlácný a složitý, protože neodborně jde do detailů tam, kde by se měl spokojit pouze vyslovením všeobecných zásad. Od voličů však bylo pouze žádáno, aby volili „ano“, stojí-li na straně Aquinové, a přejí-li si pokračování její vlády, nebo „ne“ v opačném případě.

Hlavní oponenti Aquinové, Juan Ponce Enrile, který za předvolební kampaně navštívil 23 měst a vybízel tamní obyvatele, aby volili proti ústavě, a René Cayetano, předseda opoziční strany „Nacionalista“, při zprávě o tom, že vysoké pro-

Jak se zdá, většina Filipinců hlasovala 2. února 1987 v lidovém referendu pro novou Státní ústavu své země, a tím obnovili svou plnou důvěru v prozíravost a státnické schopnosti prezidentky Cora Aquinové vyvést zemi z hospodářské chudoby a upevnit v ní demokracii. Ovšem, to nejtěžší má asi teprve ještě před sebou: skoncovat guerillovou válku komunistů a muslimů, provést potřebné reformy a vést zemi k ekonomickému rozkvětu.

cento voličů se vyslovilo pro Aquinovou, přiznali „po americku“ porážku a prohlásili, že se sklánějí před vůlí lidu, a že považují presidentský mandát Aquinové za legitimní.

Marcos na Hawaji rozmrzele poznamenal k tomuto referendu, že prý Aquinová už způsobila filipinskému národu masivní škody, že prý podle zpráv, které obdržel, byly při referendu spáchány masivní podvody, a že chudí voliči byli podplaceni. Zřejmě se snažil přičíst Aquinové špinavé praktiky, jichž se dopustil při volbách v únoru 1986 on sám, kdy podle zfalšovaných vládních výsledků zvítězil, ačkoliv voliči hromadně hlasovali pro Aquinovou.

Aquinová dříve prohlásila, že vzbouření vojaři, kteří se před týdnem pokusili o provedení puče, mají být pohnáni před

vojenský soud. Generál Fidel Ramos, vrchní velitel filipinské branné moci, však potom oznámil, že vojaři budou moci být soudně stíháni pouze po vyšetření celé věci. Filipínští komunističtí politici vůdce však z tohoto Ramosova prohlášení vyvodili, že prý vojenský puč byl ve skutečnosti zorganizován asi samotným generálem Ramosem, v souhlase s US státním departementem a CIA. Gen. Ramos se prý měl zmocnit vlády a pak být předsedou nové filipinské civilně - vojenské junty. Spojené státy prý nemají mnoho důvěry v příliš slabou Aquinovou a považují gen. Ramosa za mnohem spolehlivějšího pro stabilizaci Filipin. Gen. Ramos však ihned popřel správnost této informace, kterou přinesly manilské noviny „Sunday Times“.

To, že na Filipínách demokracie existuje, potvrzuje i tento snímek: ještě v sobotu a v neděli očekávali stoupenci bývalého prezidenta Marcosa na manilském letišti na jeho návrat z Havaje...

Sloupek informací

**o tom, co říkají
američtí a západoevropští vojenští i techničtí
odborníci
o neodkladné nutnosti
začít s budováním obranného systému
SDI.**

Obranný systém SDI je proveditelný a už by se nemělo otálet s jeho výstavbou.

Mnohé americké politické a vědecké osobnosti jsou přesvědčeny o tom, že systém obrany proti dálkovým střelám, který prezident Reagan v Reykjavíku odmítl opustit a „vyměnit“ za částečné snížení či úplné odstranění všech nukleárních dálkových střel z arsenálu obou supervelmocí, je nejen proveditelný, nýbrž, že US vláda by měla soustředit svou pozornost na jeho uskutečnění už hned v tomto roce 1987. Nepodnikne-li Reaganova vláda co nejdříve rozhodnou akci v této věci, bude propasena vhodná doba, kdy má Gorbáčov vnitřních i zahraničních problémů nad hlavu, nutně nyní potřebuje snížit výdaje na obranu a je přesvědčen - (už jen z amerického opakovaného doletu a přistání na Mésici) - že Američané jsou schopni do deseti let účinný obranný systém SDI vybudovat. Proto chce získat čas a najednou je ochoten vyjednávat o snížení počtu nukleárních zbraní v

naději, že USA budou možností SDI stále jen studovat, zatímco SSSR si nějaký podobný „obraný“ systém vybuduje a pak USA řekne: „My ten váš obranný systém už máme! Protiví se vám naše pronikání do Iránu, Jižní Afriky či Latinské Ameriky, můžete na nás začnou střílet své nukleární hlavice; nám to docela nic nevadí. Naše „SDI“ je zneškodní, a proto vám Američanům už nezbyvá nic jiného, než se nám vzdát!“

Neprohlédnou-li členové našeho US Kongresu tuto hrozně jednoduchou Gorbáčovovu vypočítavost a zamítnou-li v naději na brzkou smlouvu o odzbrojení - prezidentův rozpočtový požadavek na potřebný výzkum k dokončení programu SDI, říkají si sami o velké bolesti hlavy už v blízké budoucnosti a o velké starosti budoucí generace Američanů. Pochopí-li naopak, že mají dějinnou příležitost dát SSSR „šach mat“ včasným vybudováním obranného systému SDI, mohou sobě i celému světu zabezpečit skutečný mír. Od-

mítnou-li ale prezidentu odhlasovat potřebné výdaje na zbudování obranného systému SDI, celý program bude odsouzen k tomu, aby navzdory zůstal pouze ve stadiu studia a bádání a nikdy se neuskuteční.

Hlavní technologické problémy tohoto programu už však byly vyřešeny: je nutno sice ještě hledat technická řešení mnohých celkem méně nesnadných problémů, nutných k jeho praktickému provedení, ale o těch se ví, že jsou vyřešitelné. Hlavně však je potřeba obdržet od kongresu potřebné finanční prostředky. Politická atmosféra je k tomu dnes právě výhodná. Demokratié, v politické opozici přirozeně kritizují všechno co republikánská Reaganova vláda podnikla, podniká a chce podniknout. V oboru SDI však dosud neexistuje žádná jasná a jednotná posice demokratické strany; někteří její poslanci jsou příznivci tomuto programu, jiní jsou zabezděni proti němu. Předložil-li však prezident Reagan za těchto okolností kongresu jasný a logický program na zbudování SDI, je více než pravděpodobné, že i dnešní demokraticky většinový kongres a senát by s Reaganovou vládou ve věci SDI spolupracoval. Zákonodárci obou komor musí však jasně vidět a pochopit, že obranný projekt SDI je proveditelný a naprosto nutný. Americkým voličům však musí být nejprve vysvětleno, že kdyby se měli v blízké budoucnosti soudruzi generálové v Kremlu zbláznit a začít nukleární válku, byli by vůči USA ve výhodě: mají už vybudován systém prvního nukleárního úderu na USA, a kolem Moskvy budují ochranný systém proti US nukleárním raketám. Navíc jsou Sověti přesvědčeni, že nejlepší obranou je útok, a tak že by nebylo problémem pro jejich pětimilionovou armádu rychle obsadit země západní Evropy. Když pak budou Američané vědět, v čem obranný systém SDI vůbec spočívá, jaké je jeho vojenské poslání a účinnost, kolik bude stát a bude postupně budován, donutí své kongresníky, aby prezidentu Reaganovi jeho program odhlasovali.

Nezačne-li se s tím nyní, nikam se pak nedospěje. Americká veřejnost si musí uvědomit, že uskutečněním programu SDI Spojené státy by opravdu byly chráněny před sovětskými nukleárními zbraněmi, a že tato ochrana nemůže být nikdy ničím účinná neúčinnou či zastaralou. A to dnešní vládci Sovětů vědí až příliš dobře, proto tak naléhají na Reagana, aby od jeho budování upustil a najednou chtělji

vyjednávat. President zachránil program SDI v Reykjavíku před Sověty; nyní jej ještě bude musit zachránit před svými odpurci doma ve Spojených státech.

V čem vůbec obranný systém SDI spočívá?

Techničtí odborníci říkají, že program SDI by mohl být ve svých hlavních rysech uskutečněn do deseti let - ještě před rokem 1996, ovšem za předpokladu, že mu bude zajištěna politická podpora celého Západu a budou na to peníze. Vědci a odborníky na to Západ a USA mají.

Systém SDI bude sestávat ze tří hlavních prvků: ze zbraní, které ničí dálkovou střelu; ze sensorů neboli „očí oblohy“, které dálkovou střelu objeví a pak ji budou sledovat; z kontroly, nebo-li soustavy radarů a počítačů, která na základě údajů od sensorů vyše náležitou zbraň k objevenému terči. Znalci říkají, že právě tato třetí část - kontrola - si ještě vyžádá hledání mnohých technických řešení, ačkoliv teoretické základy pro ně už jsou známy.

Zbraně, jichž by se užívalo ke zničení nepřátelských nukleárních dálkových střel, jsou trojího druhu. 1) Nejsnadnější ke zbudování jsou tak zvané „interceptory“, umístěné na zemi. Tyto zbraně neuzívají výbušnin; odpáleny do vzduchu pohybují se rychlostí několika kilometrů za vteřinu a nepřátelskou střelu zničí svým pouhým dopadem. V nukleární základně Grand Forks, N.D., by tak mohlo být umístěno 100 baterií interceptorů ERIS, s potřebnými radary, které by v případě nepřátelského nukleárního útoku vylétely rychlostí pěti kilometrů za vteřinu do výše 100 mil, každá ze střel ERIS by pak samočinně směřovala k jedné nepřátelské dálkové střele, kterou by pak zničila.

Systém baterií ERIS by sám sice nestačil ke zničení všech nepřátelských střel, avšak je to dobrý začátek: bylo by jej nutno zbudovat nejdříve, protože v době příštích pěti let už může být dokončen a stál by pouze 10 až 12 bilionů dolarů. 2) Zároveň by se začalo s budováním systému vesmírových stanic - (na začátek by se jich zbudovalo 40)

- z nichž každá by byla vybavena arsenálem 150 válců, těžkých 40 liber, které by pak byly samočinně vypáleny proti nepřátelským střelám. Každý váleček by se řídil ke svému terči, neomylně řízen termickým senzorem, rychlostí deseti kilometrů za vteřinu. Tento systém vesmírových stanic by stál 60 bilionů dolarů a byl by zbudován za 7 až 8 let. 3) Třetí systém - laserový - by mohl být uskutečněn do 10 let a stál by 50 bilionů dolarů. Lasery by zničily nepřátelské zbraně, vysílanými paprsky X, v době malého zlomku vteřiny. V případě útoku by byly lasery okamžitě vyslány pomocí nosných raket MX nebo Trident do nadzemského prostoru; najednou by jich tam mohlo být posláno až 50 tisíc a byly by schopny zničit - neomylně - 50 tisíc nukleárních hlavice, umístěných na dálkových střelách nepřítele. Kombinace těchto tří systémů obrany SDI by byla absolutně účinná, učinila by všechny dálkové nukleární zbraně zbytečnými a tím by učinila i definitivně konec sovětské hrozbě i politickému vydrápaní.

☐
OVŠEM, ŠKODA PENĚZ! ZA 122 bilionů US dolarů by se dalo ze světa odstranit mnoho bíd, aby komunismus svými podvodnými hesly nemohl už žádnou zemi obalamutit, avšak Moskva nedá světu pokoj, dokud k tomu nebude donucena, a US Kongres takový obnos na pomoc cizím chudým zemím nemůže odhlasovat, když by obyvatelé USA z toho nic neměli.

Techničtí znalci ujistí, že všechny inženýrské problémy, spojené se zbudováním obranného systému SDI, by byly vyřešeny s potřebnou finanční a politickou pomocí. Pouze je potřeba, aby prezident a kongres bez meškání rozhodli, že se má ihned začít s jeho prováděním. Vláda, která pak přijde po Reaganovi, ať už je republikánská či demokratická, bude pak ochotně pokračovat na cestě, kterou je nyní třeba zahájit, protože se přesvědčí o tom, že na dnešní sovětskou rozpinavost prostřednictvím vývozu komunistických revolucí platí jen vojenská síla. Vládci v

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

February 7, 1987 — Vol. XII, No. 6.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte ve celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Kremlu pak z obavy, aby nepřišli o moc i v SSSR si dají pořádný pozor, aby USA dráždili, jako to dělají dosud. A jakmile mezinárodní komunismus přestane ve světě „vyhrávat“, národnostní problémy uvnitř SSSR a jeho satelitů se rychle přiostrí. Jinonárodní vojáci v Rudé armádě odmítnou nucenou rusifikaci, protože budou už početnější než Rusové, budou dezertovat a pak se už sami postarají o rozpad totalitního rudého „posledního

imperia“ na světě.

Cestu k tomu jim ovšem může připravit jen ekonomicky spojený a vojensky silný Západ, chráněný nepřežítelnou společnou obranou systémem SDI. Proto Spojeným státům, Západní Evropě a Japonsku nezbyvá nic jiného, než se pustit do jeho společného budování už i pro svou vlastní sebezáchovu a nemohou dopustit, aby v obrané SDI měla Moskva před nimi náskok.

Marcosovi přívrženci ve filipínské armádě se opět bezúspěšně pokusili o státní převrat

Manila. - Několik set vojáků, věrných bývalému prezidentu Marcosovi, se 27. ledna časně zrána pokusilo o svržení vlády filipínské presidentky Corazón Aquinové, kteří tak chtěli zabránit únorovému referendu o nové státní ústavě. Tento pokus však byl zneškodněn rychlým zásahem filipínské vládní armády. Při srážkách byla zabita jedna osoba a 18 dalších bylo zraněno. Ve Washingtoně US vláda opětovala své slovní ujistění o podpoře presidentky Aquinové. Filipínská presidentka pak před televizí oznámila svému národu, že její vláda drží situaci v rukou, a že tentokrát provinilci budou potrestáni podle zákona.

Vrchní velitel filipínské branné moci gen. Fidel Ramos pak při tiskové konferenci oznámil, že armáda stále pevně stojí za Aquinovou, že však některé armádní prvky, věrné Marcosovi, pod vedením Marcosových důstojníků, se pokusily zmocnit v hlavním městě předních vojenských instalací a sdělovacích prostředků. Armáda prý rychle zmařila pokus povstalců zmocnit se leteckých základů Villamor s Sangley Point blízko Manily a zároveň jim zabránila proniknout do dvou dalších vojenských základů v Manile. Rebelové prý také poškodili vysílačky u čtyř televizních stanic a zmocnili se televizní stanice místního kanálu číslo 7. ale technický i zpravodajský personál jim znemožnil vysílání. Také rozhlasová vysílací stanice v Quezon City na předměstí Manily byla po několik hodin v jejich rukou. Ohrožení vlády už sice skončilo, avšak dnes - v úterý 27. ledna 1987 - deset hodin po začátku puče - se stále ještě vedla jednání vlády s vojáky, kteří obsadili televizní stanici kanálu číslo sedm. Před budovou téže TV stanice také demonstrovalo několik set civilních Marcosových přívrženců.

Za jednoholeté vlády presidentky Aquinové byly už na Filipínách provedeny tři pokusy o státní převrat. První, v červenci 1986, vedl bývalý Marcosův ministr zahraničí a kandidát na místopředsedství při loňských prezidentských volbách v únoru Arturo Tolentino. Tehdy se povstalci zmocnili na dva dny hotelu „Manila“ a když jim byla udělena amnestie, vzdali se. V listopadu 1986 pak někteří důstojníci pod vedením ministra obrany Juan Ponce Enrileho připravovali další pokus o státní převrat, avšak gen. Ramos, vrchní velitel filipínské branné moci, rychlou akcí znemožnil uskutečnění tohoto plánovaného vojenského puče. Aquinová pak propustila ze své vlády několik neklidných a nespokojených ministrů, zejména samotného Enrileho.

Protože tyto pokusy byly nekrvavé, a protože vláda Aquinové v první řadě usilovala o národní smíření a sjednocení, nebylo proti strážcům těchto rebelů užito žádných trestních akcí. Nyní však Aquinová energicky prohlásila, že „bude užito plné moci zákona proti všem zúčastněným na tomto třetím zločinném vládním vojenském puči, ať už to jsou civilisté či vojáci.“

Československá ženská národní rada v exilu, Chicaga

Milá sestro!

Zveme Vás srdečně na VALNOU HROMADU československé ženské národní rady v exilu, která se koná v neděli, 15. února 1987 ve 2 hod. odpoledne v místnosti č. 7, škola T.G. Masaryk, 5701 záp. 22nd Place, Cicero, IL.

Prosíme členky, aby uhradily členské příspěvky (\$5.00) hned osobně před zahájením Valné hromady nebo zasláním šeku na sestru pokladní.

Vzhledem k Valné hromadě se pravidelná únorová členská schůze nekoná.

Maru Friedová, předsedkyně
Věra Rokničová, jednatelka

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE Metropolitního Chicaga

srdečně Vás zvou na

XXIX. REPRESENTAČNÍ PLES

pořádaný V SOBOTU 7. ÚNORA 1987

ve velké moderní dvoraně Union Hall,
6200 Joliet Road, Countryside, Illinois.

K tanci budou vyhrávat dvě hudby:

dechová kapela řízená Georgem Pichou
a moderní taneční orchestr „Eddie Woods“.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer proménádou a valčíkem a uváděním debutantek XXIX. plesu.

Vstupné \$12.00

Večerní úbor

Výborná domácí kuchyně bude otevřena od 7 hod. večer.
Předprodej vstupenek u fy. Weber Travel Agency,
6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. ☎ 749-1346.

PLES ČECHŮ A SLOVÁKŮ V CLEVELANDU ODLOŽEN NA 1. KVĚTEN

Z technických důvodů Plesový výbor v čele s čestným předsedou Standou Maršikem odložil náš tradiční clevelandský ples ze 7. února na pátek 1. května 1987. Ples se bude konat v hlavním sálu Stouffer's Tower City Plaza Hotel.

Přihlaste mladé dívky pro jejich prvý společenský debut u Loydi (524-3331).

Strávejte příjemný večer v přátelské a družné zábavě. Objednejte si lístky na dobrou večer s tancem a úvodním představením debutantek i Míni (779-7415), anebo u Pražáků (221-7348). Cena vstupenky i s večerí je \$25.

Tanec při hudbě Norm Vopat/Chet Kaye.

Hudba k poslechu: Jan a Milan Dvorecký.

Těšíme se na shledanou s Vámi v pátek 1. května 1987.

Plesový výbor

Nášim milým a věrným čtenářům znovu ještě na vysvětlenou

Jsmo Vám všem vděční za Vás živý zájem, za dopisy i telefonáty, není-li už Otec Vojtěch pod dnem, že nedostali a nedostávají pravidelně Hlas národa. Potom Vám zase přišlo 4-5 čísel najednou, a někomu zase tři.

Jak už z došlých čísel či dopisů a telefonátů víte, náš prastarý adresograf, zděděný ještě ze staré tiskárny Českých benediktinů nám prostě najednou vypověděl službu. Nikde žádné součástky už k němu neseženete, a tak - po několika pokusech bylo třeba hledat moderní způsob adresování. Jenomže - ty ceny! A než jsme všechny ty adresy dostaly do kompjutru!

Charta a následná konference ve Vídni před vánočním odročením:

V závěrečném projevu před vánočním odročením Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, rozhodlil vedoucí americké delegace, velvyslanec Warren Zimmermann dosavadní jednání konference. Při té příležitosti vzpomněl desátého výročí Charty 77. Vzpomínku formuloval takto:

„...In Czechoslovakia, also on January 1, Charter 77 will be ten years old. This unique champion of civil and human rights, this conservator of a rich national literature, this symbol of values of pluralism and humanism, deserves better than imprisonment and intimidation which its signatories have received. We salute the Charter and we urge the Czechoslovak government to restore to it and its signers their basic human rights...“
-afa-

Ted' už ale s Boží pomocí z té „sněhové laviny“ vylézáme, a vše se dostane opět do normálních kolejí. Vám, kdo jste snad nedostali všechna čísla, na požádání rádi dodatečně pošleme. Osahně Vám pak všem, drazí čtenáři, děkuji za Vaše porozumění a laskavou trpělivost.

Vděčně Váš Fr. Vojtěch

XXIX. REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené Československé organizace metropolitního Chicaga pořádají opět tradiční Representační ples, pořadím již dvacátý devátý a sice

v sobotu 7. února 1987 ve velké taneční dvoraně Union Hall, Joliet Rd. a La Grange Rd. v Countryside, Ill. Ples je připravován v mimořádném rozsahu v duchu našich národních tradic, jak tomu bývalo za dob svobody naší rodné vlasti. Bude to opět velká společenská událost našeho krajanského života chicagské oblasti.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer proménádou a valčíkem a ihned bude následovat tradiční uvádění debutantek plesu s tanečním doprovodem naší mládeže. Tento pěkný program, který je již dlouhá léta součástí našich Representačních plesů, navičuje a bude řídit známý taneční mistr Zdeněk Machálka se svou manželkou Vlad'kou. Pro letošní ples se přihlásilo 8 mladých dívek pro jejich prvý společenský „debut“.

K tanci budou opět vyhrávat dvě hudby: Tradiční dechovka za řízení George Pichy - a moderní taneční orchestr „Eddie Woods“, které jistě uspokojí všechny návštěvníky plesu. Výborná domácí kuchyně bude dobře zásobena chutným českým jídlem a bude otevřena již od 7 hod. večer. Rovněž bar uspokojí naše návštěvníky domácími i importovanými nápoji.

Vstupné je 12.00 dolarů za osobu. I letos se očekává mimořádně velká návštěva, a proto doporučujeme, abyste si včas zajistili rezervaci stolů a zakoupili vstupenky u Fy: Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd. Berwyn, IL 60402, tel. 749-1346.

Zveme Vás, milí přátelé, k účasti na XXIX. Representačním plesu. Věříme, že naše pozvání neodmítnete a přijdete mezi nás strávit příjemný večer v přátelské a družné zábavě.

Těšíme se na shledanou s Vámi v sobotu 7. února 1987.

Plesový výbor

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNÍ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

DOBA "BĚHEM ROKU"

5. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, Bože, — opatruj svůj lid ustavičnou láskou. — Vždyť nemá oporu jinde, — než v naději na nebeskou milost. — Dej tedy, ať žije stále v tvé ochraně. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAJÁŠE (Iz 58, 7-10)

Toto praví Hospodin: Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítněj pomoc svému bližnímu.

Tehdy vyrazí tvé světlo jako zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva.

Tehdy budeš volat, a Hospodin ti odpoví, křičet o pomoc, a on ti řekne: Zde jsem.

Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytit svůj chlebem hladového, ukouřit si lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, a soumrak tvůj stane se poledním jasem.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 2, 1-5)

Bratři, když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nezačal jsem to dělat s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že nechci u vás znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného.

Vystupoval jsem u vás se skleslou náladou, se strachem a obavami. A moje mluvení a kázání záleželo ne v přemlouvavých slovech moudrosti, nýbrž přesvědčoval jsem proječováním Ducha a mocí. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na lidské moudrosti.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 5, 13-16)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Vy jste sůl země; jestliže sůl pozbyde chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby byla vyhozena ven a lidmi pošlapána.

Vy jste světlo světa. Nemůže být ukryto město ležící na hoře. A nerozsvěcují světlo, aby je postavili pod nádobu, ale na svícen; i svítí všem v domě.

Tak ať vaše světlo svítí před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích."

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července,

6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868, z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamy, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

P. Adalbert M. Zuna:

5. NEDELE „BĚHEM ROKU“ 8. února 1987

1. ČTENÍ (Isajáš 58, 7-10)

Text z proroka Isajáše, vybraný pro tuto neděli má opět přímý vztah k evangeliu dne. Naš život má být příkladem druhým lidem. Jako křesťané máme být „světlem“ svým bližním, věřícím i nevěřícím. Náš příklad se dotkne druhých, když náš život bude skutečnou službou Bohu, dokazovanou denně láskou k bližnímu. Tento Isajášův text má podobnou tematiku u proroka Zachariáše, který mluví o dnech postu, ustanovených po pádu Jerusalema v r. 586 před Kristem. Bůh žádal toto ustanovení postu, ale nakonec neměl vůbec žádné zálibení v tom, jak ten půst lidé prováděli. Zůstal opět jen na povrchu. S velkým nadšením světili dny postu jako vzpomínky na svou národní historii, na dny zkoušek a pokoreň, ale ve skutečnosti jejich život neodpovídal požadavkům Božího zákona a jejich srdce bylo plné pychy. Proto Isajáš předkládá svému lidu nový způsob postu.

Měj na zřeteli především celý svůj osobní život, své dobré a špatné skutky. „Dělej to, co skutečně Bůh od tebe žádá. Jednej vždy a ve všem spravedlivě. Pokud bude nepravost ve tvém srdci a na tvých rukou, nemá tvůj půst a tvá odříkání se čehokoliv žádné ceny. Když se postíš, přeměň nejdříve své smýšlení a svůj sebezápor ve skutky účinné lásky! Dej nejen z toho, co ti přebývá, ale v případě potřeby i ze svého vlastnictví těm, kdo žijí v nedostatku a tvůj život pak bude plný světla a radosti. Tím budeš i světlem druhým!"

- Pro-

rok tak ukazuje co je klíčem k pravému postu a k pravému náboženskému životu: půst je vnějším úkonem zbožnosti, ale jeho pravá cena je jen ve vnitřním obrácení smýšlení, v nalezení božho žebříčku hodnot, v konání dobra všude kolem sebe z lásky k Bohu, která má promíknout vše, co v životě děláme - v radosti i ve strasti. Bude-li skutečnou pohotkou našeho postu pravá touha zalíbit se Bohu, musí být nutně náš sebezápor i čemkoliv zároveň i účinnou pomocí bližnímu. Naš půst se musí proměnit ve skutek lásky k bližnímu, v němž jediné má Bůh zálibení. Pak také budeme světlem, které přivádí druhé k Bohu, k cestám, jež vedou k pravému štěstí na zemi a k věčnému životu.

2. Čtení (1. list ke Korint'ánům 2, 1-5)

Pozadí a důvod tohoto listu je nám znám ze Skutků apoštolů. Na své druhé misijnářské cestě se svatý Pavel rozhodl získat pro Kristovo evangelium i řecký svět. Jeho první připravované „filosofické“ kázání v Aténách se setkala s neúspěchem. Zklamán, opustil toto slavné město věd a umění, kde získal jen několik věřících. Svě zklamání si proměnil v naději. Rozhodl se po neúspěchu v Aténách, že bude hlásat slovo Boží novým způsobem. Především, že už nebude při hlásání Kristova evangelia hledat krásné formy a vybraná slova. Nebude už zakrývat svou nedostatečnost a své slabosti, a bude spoléhat jen na sílu Boží pravdy samotné a Kristovu milost. Už nikdy nezapomene na to, co je jádrem jeho poselství: Kristus ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý! Jedině On má sílu změnit lidské myšlení a tak přetvořit celý svět!

Stejně jako svatý Pavel i my máme podobný úkol v dnešním světě plném předsudků a shonu za dolarem, důležitosti, slávy a úspěchem. Bůh od nás žádá plné užití našich svěcených hriven a talentů pro sebe a pro bližní, ale nechce od nás, abychom se svým umem a vědou před světem „vytahovali“. Tím koho pro víru v Něho nezískáme. Když však ale dame s vděčným srdcem všechny své talenty i slabosti do služby Bohu, pomáháním bližnímu kolem sebe, pak plně pochopíme, že sami nezmůžeme nic, ale že ve všech našich schopnostech i slabostech jedinou „hybnou pákou“ je Bůh sám v nás. Kristus ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý, který přišel na svět, aby jej přetvořil a spasil svou Pravdou, odpuštěním a milostí. Svou láskou ke všem lidem.

Evangelium (Matouš 5, 13-16)

Dnešní evangelium je opět zpočátku řeči horské, jak ji zaznamenal svatý evangelista Matouš. Dvěma přirovnáními se Kristus Pán snaží pohnout naši vůli k dokonalé službě Bohu podle zásad, jež lidem dává ve své Radostné zvěsti zvláště v blahoslavenstvích, jak jsme je slyšeli a rozbirali minulou neděli. Dnešní podobnost je obdivuhodně svou prostotou a nálehavostí jakou působí na naši vůli, abychom se rozhodli s chutí přijmout těžký úkol a dát se cele do služby pravdy a lásky Boží, žít plně křesťanský život, protože v něm jediné najdeme pravé štěstí. Co je tak potřebné jako sůl? A práce je třeba jen malé neopatrnosti, nechat ji třeba kdesi ve vlnkém rohu

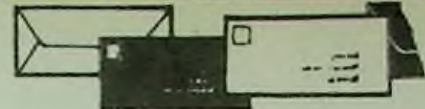
doma a ztratí svou solnou vlastnost. Nám pak nezbyde než ji hodit na smetišť. Přirovnání křesťana ke světlu je ještě výmluvnější. Sůl je denní potřebou, protože uchovává chuť tomu, co je nám třeba k dennímu životu. Světlo je však tajemným zdrojem veškerého života na zemi. Je téměř prvopočátkem všeho stvoření. Pán Ježíš při jiné příležitosti řekl sám o Sobě, že je Světlem světa. Ti, kdo ho tehdy slyšeli ihned pochopili, co ta Jeho slova znamenají. Svět té doby byl skutečně v temnotách. Svatý Marek má podobnou parabolu, v níž ukazuje potřebu a nenahraditelnost Kristova evangelia (4.21). Z malé judské země vyšlo světlo evangelia, zpočátku bylo zcela skryto ostatnímu světu Kristovy doby, ale během dvou tisíciletí už promítklo ke všem národům a svým leskem pokryje celý svět. Dnešní úryvek evangelia však má jiné zaměření: my sami, kdo jsme v Krista uvěřili - jeden každý z nás - máme být svým jednáním podle Kristova evangelia světlem celému svému okolí. Je to jistě čest, ale zároveň velký závazek. Nemáme se proto vychalovat, domnívat se, že něčím jsme a

povyšovat nad druhé. Skutečnost však je, že svět bude řídit svůj poměr k Bohu a ke Kristu podle toho, co vidí na těch, kdo jsou věřícími křesťany, podle toho jak žijí, pracují a jednají. Každý křesťan je v každé společnosti a v každém národě, zkušební kamenem opravdovosti víry v Krista a Jeho církve. Kristus sám je ve své slávě v nebi. Zde na zemi je především přítomen v těch, kdo vyznávají jeho učení, kdo podle něho také opravdu žijí, protože jen skutky spravedlnosti a lásky k bližnímu můžeme dokázat svou lásku k Bohu, která pak může pohnout ostatní k lepšímu životu. Jsme naplnění smutkem, když slyšíme, že ten, kdo měl být příkladem druhým, někdy snad i posvěcený pastýř stáda Kristova, byl svou lakotou či nezřízeným životem příčinou pohoršení svému stádu, či i jinověrcům. Jen ti, kdo jsou věrní zákonu Kristovu, jsou soli země, jsou „světlem postaveným na svícnu“, aby svítily všem v domě svým příkladným jednáním. Kdo skutečně žije podle Kristova příkladu, jeho život se nakonec stává nejvýmluvnějším svědectvím Kristova světla Pravdy a lásky.

Pravidelné české bohoslužby

jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, III. - 2414, S. 61st. Ave.

DOPISY našich čtenářů

Cedar Rapids - Iowa

T.B. Hlubuček:

„Kytička vzpomínek na sestru Esther Hroník - Klersey“

Krajanská osada Cedar Rapids byla zarmoučena zprávou, že v místní ozdravné zemřela po dlouhé nemoci Esther Klersey, manželka LeRoy Klersey. Dožila se pozeňnaného věku 93 let.

Narodila se v tomto městě roku 1894, studovala hudbu na místní „Coo“ - koleji a po mnoho let vyučovala hudbě na piano. Byla dlouholetou členkou katolické osady sv. Václava, Isabelle klubu osady sv. Ludmily a přináležela k řádu Karla Masaryková ČSA, který se v pozdějších letech spojil s řádem „Junior - American Czech“. Po mnoho let byla účetní u řádu Karla Masaryková a tam založila pěvecký dámský sbor stejného jména, který vystupoval při všech důležitých oslavách v městě a také během hřbitovní slavnosti zdobení hrobů.

Sestra Klersey byla jeho dirigentkou od prvního dne založení. Českou hudbu milovala celým srdcem a velmi se zasloužila o udržení českého kulturního odkazu v této zemi.

Pohřeb. vypravený pohřbením ústavem Edwarda Kuby se konal z kostela sv. Ludmily na katolický hřbitov sv. Jana, kde její pozůstatky byly uloženy k věčnému odpočinku. Její jméno zůstane provždy zaznamenáno zlatým písmem v historii Iowských Čechů.

„Ozvěna Hlasu národa v Orlických horách“

V roce 1978 - během třinácté návštěvy mé rodné vlasti - mi přítel z Cedar Rapids, věrný čtenář Hlasu národa, poslal přední stranu tohoto časopisu, na které byl tehdy velmi zajímavý článek o městu Žamberku v klínu Orlických hor s bezvadnou fotografií, na které byla zachycena městská radnice s náměstím a kostelem sv. Václava.

Článek šel z ruky do ruky a budil pochopitelný zájem, jak je možné, aby se o Žamberku mluvilo i za mořem v Americe. Rozhodl jsem se proto článek předat městskému museu, které jsem osobně navštívil. Ted' - po osmi letech - jsem dostal dva dopisy; jeden od městské správy a druhý od městského musea, kde je ředitelkou paní Marie Bakešová, s dotazem, kde je

možno dostat buď litografii obrázku, neb informaci, kdo jej Hlasu národa zapůjčil. Protože sám jsem tyto informace neměl, doporučil jsem správě musea, aby dopsali přímo na redakci Hlasu národa, kde jistě mají podrobnější záznam o zmíněném článku, o který byl projeven zájem i v Hradci Králové a jiných městech Orlického kraje.

Zde je malá ukázka, jak se naši lidé ve staré vlasti, kteří mají někoho v Americe, zajímají o vše, co se týče života ve vzdálené zemi, která se stala novým domovem pro statisíce lidí z Československa, roztroušených od Atlantiku k Pacifiku téměř ve všech padesáti státech.

Doufejme, že Žamberské museum se o žádané informace už obrátilo přímo na redakci našeho Hlasu národa, kde jistě ochotně poskytnou našim doma potřebné informace.

*

Pozn redakce: Vážený pane Hlubuček, děkujeme Vám za tuto milou zprávu, ale představitel si, že nám dosud nikdo ze Žamberka o ty informace nenapsal. Dozajista asi víte proč... Avšak z Prahy krátce děkovali za objektivní zpravodajství a pěkné čtení v Hlasu národa, jehož několik výtisků našli - jedni v pražské tramvaji a druzí dokonce v novém pražském metru. A tak jsme byli v duchu vděční našim čtenářům - turistům, kteří Prahu zřejmě navštívili. Ovšem, už nám psali také jiní, že jim při celní prohlídce - jak na letišti v Ruzyni tak na Petřalce u Bratislavy dovezená čísla H.N. zabavili, a tak prý financům hned s úsměvem popřáli dobrou pohodu při čtení těch našich krajanských novin. Pokud běží o zmíněný článek, mám za to, že vyšel v H.N. později než v r. 1978. Dosud mám v živé paměti, že článek nám pro H.N. napsala naše věrná čtenářka a spolupracovnice, hluboce věřící katolická křesťanka a matka vážené exilní rodiny v kanadském Torontu, paní Inka Steinská. Psala krátce o dějinách Žamberka a hlavně o jeho dvou o vědu zasloužilých rodácích - knězi Prokopu Divišovi z premonstrátského kláštera a univ. profesorovi MUDr. Edvardu Albertovi, jehož 140. výročí narození nám tehdy připomínala. - Článek jsme uveřejnili v 14. č. VI. ročníku H.N. ze soboty 4. dubna 1981. Obrázek jeho podobizny i města

Žamberka jsem našel zcela náhodou v našem obrázkovém archivu.

Pěkně Vás pozdravuji.
Váš Fr. Vojtěch Vít, OSB

Ontario - Kanada

Vzor a příklad obětavé exulantky: Libuše Drobílková se dožívá šedesáti let!

Za dobu dlouhého - 39 let již trvajícího exilu - jsem poznal jen několik žen - (dají se spočítat na prstech jedné ruky) - které od prvního dne útěku do exilu dodnes, tj. po celá desetiletí, věnují všechnen svůj volný čas obětavě a nezištně práci pro exil a za osvobození Československa z komunistické tyranie. Jedna z těchto vzácných a obdivuhodných pracovnic a pevných pilířů exilu je **Libuše Drobílková**, která se dne 22. ledna dožila šedesáti let.

Narodila se v Cisovicích, její otec byl italský legionář, vyrůstala ve vlastenecké rodině. Není divu, že už jako školačka, za II. světové války roznášela protinacistické letáky, později se stala členkou Červeného kříže a ve dnech Pražského povstání, v květnu 1945, ošetřovala na pražských barikádách raněné vlastenecké bojovníky. Už jako sedmnáctiletá vstoupila do veřejného života, stala se členkou mladých národních socialistů, demokratické a protikomunistické mládeže v letech 1945-1948, čítající přes 200 tisíc členů a zúčastnila se všech jejich akcí proti zkomunismování Československa a za uchování svobody a demokracie. V osudných dnech před komunistickým pučem zúčastnila se obou pochodů na Hrad ve dnech 23. a 25. února 1948, kdy pražská mládež a studentstvo, jediní a nebojácní - šli podpořit presidenta Beneše v odporu proti komunistickému násilí. Její statečnost a bojovnost však skončila jejím zatčením komunistickou policií a vězením na Pankráci, kde pak se spoluvězněm Zdeňkem Pražákem své zkušenosti popsal v článku „Byli jsme a budem“. Článek byl též zveřejněn v mé knize „Svědectví o puči“ (str. 475-476) a cituji zde jen několik vět: „...23. února 1948 se konalo manifestace shromáždění mládeže a studentů čs. strany národně socialistické v pražském Obecním domě. Po schůzi uspořádali vysokoškolská studenti průvod Prahou na Hrad a žádali pres-

identa republiky, aby neustupoval komunistickému teroru, 25. února ve dvě hodiny odpoledne se opět shromáždili studenti ze všech fakult, společně s mládeží národních socialistů a strany lidové, v budově techniky na Karlově náměstí... V několikatisícovém zástupu se snažili dostat na Hrad... Bylo nás tisíce... Proti nám policie, závodní milice... Zazněly výstřely... Voláme: „Sedmnáctý listopad!“... Policie si při zpěvu národní hymny bije pažbami pušek do českých studentů... Rada studentů je těžce zraněna... Po puči se ihned zakládají ilegální skupiny... Netrvalo dlouho, byli jsme zrazeni... Bylo nás 260, kteří jsme byli obžalováni s tzv. protistátní činnosti a označeni za spolupracovníky skutečného vlastence, studenta Milana Choce... Často jsem viděla Milu Choce, jak měl okovy na noze a byl v samovazbě pod naší celou. V předvečer prvního výročí „Vítězného února“ byl v Praze popraven spolu se Slavojem Sádlem... Zamysli se dnes v exilu soudruzi Pelikán (v r. 1948 vedoucí komunistického studentstva), zamysli se Zdeněk Hejzlar (r. 1948 předseda Svazu české mládeže)?... Zamysli se exulante! - Památku padlých hrdinů nejlépe uctíme tím, že každý z nás svojí hřívnou pomůže svému porobenému národu. Jeho osud nám nesmí být lhostejný. Nerozdělujeme se na exil únorový, srpnový! Budme hrdými vyznavací Masarykovy humanitní demokracie! V jednotě je naše síla!“

Toto nám i dnes vzkazuje bojovnice vzorná, statečná - Libuše Drobílková, která z komunistického žaláře byla zahráněna podzemní skupinou. Ihned v r. 1948, uprchla do exilu do Německa a v r. 1951 emigrovala do Ameriky, kde od té doby neznala odpočinku a známe její činnost jako jednatelky Národní rady žen svobodného Československa, kde už po 26 let zorganizovala desetitisícové sbírky - vánoční akce na podporu nejpotřebnějších exulantů; dále je členem RSC, tajemnicí čs. strany národně sociální v exilu, zástupkyní Českého slova pro USA a kde také z její iniciativy vznikla v roce 1978 „Petice“, odevzdaná s mnoha tisíci podpisů dne 21. srpna 1978 Výboru pro lidská práva při OSN a všem signatářům Helsinské dohody i komunistické vládě Československa. V Petici se připomnělo, že před 60 lety - v r. 1918 -

se zrodil československý nezávislý stát, že v r. 1948 byl komunistickým pučem v zemi zničen parlamentní systém, že v r. 1968 vpadly do Československa armády sovětského bloku, a proto žádáme odchod sovětských vojsk z Československa a obnovu nezávislosti. He, jedinec - žena exulantka - svou věrností k odkazu TGM, svou vírou a věrností k ideálům Masarykovy humanitní demokracie ukazuje, co i v exilu může obětavce vykonat pro svůj národ. Jak je skromná a v čem tkví její síla ke službě celku a národu, to vysvětlí z jejího dopisu, který jsem od ní nedávno dostal. Píše mj.: „...Jsem v těchto dnech velice zaneprázdněna s vánoční akcí Rady žen a mám velkou radost z odezvy, již jsem dostala 900 dopisů a vybrala 14 tisíc. Na poště padají do mlob, protože jsem zakoupila známky za čtyři tisíce, nosím tam balíčky, ale je to úspěch a to je důležité. Je to moje 26. vánoční akce...“

Po celý život Libuše Drobílková dělá to, co TGM vložil do těchto slov:

„Kdo se chce zachovat a udržet, musí myslet, cítit a pracovat pro všechny, nejen pro sebe...“ To dělá naše Libuška! Proto, ji máme rádi, přejeme jí hodně zdraví a dlouhá léta života, aby se ještě dočkala svobodného Československa. Za její nesmírnou, nedocenenou, nezištnou a obětavou práci jí nejen děkujeme, ale dáváme jí svou lásku za všechny, kterým tolik a po dlouhá léta pomáhala. Kéž bychom měli více - aspoň tisíc tak pracovitých, obětavých a vzorných bojovnic. Osvobození by pak bylo na dosahu...
Ota Hora

MÁTE ZAPLACEN HLAS NÁRODA NA ROK 1987?

Prosíme

oznamte nám včas
změnu své adresy

Nikdy neodkládejme něco dob-
rého, at' je to sebemenší
v naději, že v budoucnosti
budeme moci vykonat něco vět-
šího.

sv. Ignac z Loyoly

Jediné bohatství, které vzr-
ůstá, když se rozděvá, je láska.

Francois Mauriac

Rangún, Birmanie. - V Birmanii, zemi jihovýchodní Asie, se z 36 milionů obyvatel hlásí ke katolické církvi jen asi 300 tisíc. Kvůli tamnímu socialistickému a paranoidnímu diktátorovi Ne-Win-ovi, který vládne v této zemi už 24 let, a který uchovává svou zemi odloučenou od ostatního světa, jak jsme již o tom psali, Birmanie zůstává nejzaostalejší asijskou zemí a její ekonomie se vůbec nerozvíjí. Situace tamních katolíků je těžká. Nejsou sice nijak pronásledováni a jejich kněží nejsou vězněni, ale určitě jsou občany druhé třídy, stále jim je ukazováno, že jim vláda nedůvěřuje a že jsou s nelibostí trpěni. Jsou zesměšňováni, nedostanou lepší pracovní místa, kněží jsou stále podezříváni a jsou pod stálým dohledem tajných donašců. Nikdy si nesmějí dovolit sebemenší kritiku vlády, policie přichází o půlnoci prohlédávat larní budovy, cestování do zahraničí jim je značně znesnad-

něno a potřebují-li cestovat uvnitř země musejí k tomu žádat úřady o dovolení. Katolická církev v Birmanii žije prostě ve stálém strachu z toho, co jí přinese zítřek. Už v polovině šedesátých let všechny katolické školy byly zestátněny, majetek církve byl z velké části zkonfiskován a cizí misionáři byli vypovězeni ze země. Náboženské předměty a knihy, posílané z ciziny do země, jsou celními úředníky ničeny podobně jako v Československu. Generál Ne-Win myslí, že do 20 let katolicismus z budhistické Birmanie vymizí, avšak přepočítal se; tamní katolíci jsou více než kdy jindy horliví ve svém náboženském životě a mládež jeví živý zájem o kněžské povolání. Před 20 roky tam bylo pouze asi 100 domorodých kněží, dnes jich tam je 280, a v semináři sv. Josefa v Rangúnu musejí odmítat mnohé žadatele, protože pro ně není místa. Seminaristé se učí ze starých exemplářů Sumy sv. Tomáše

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Aquinského a z Bible; jiné pomůcky si ze zahraničí nemohou opatřit. Kněží, od doby, kdy jim byly odňaty školy, soustředí svou činnost na získávání venkovanu pro katolickou víru v Krista, a tak farnosti mají i více než 100 konverzí dospělých ročně.

Jsou dva důvody chorobné nedůvěry diktátora Ne-Wina vůči katolické církvi: 1) Katolické náboženství je pro budhismus cizí ideologie. Ne-Win v úsilí udržet neporušený budhistický způsob života svých poddaných a zavést v zemi socialismus, se rozhodl uzavřít hranice své země, aby zůstala izolována a „chráněna před nebezpečnými cizími a kapitalistickými vlivy a idejemi“. 2) Budhisté se těžko a zřídka obracejí ke křesťanství; jednak se obávají, že „duchové“ předků by se jim za to krutě pomstili, a jednak jejich morálka je poměrně vysoká, blízká morálce Desatera, a proto necítí potřebu obrátit se na jiné náboženství. Navíc pak budhismus učí lidi smířit se se svým údělem poddaných, zatímco křesťanství volá po sociální spravedlnosti. V Birmanii katolíci a jejich kněží se hlavně rekrutují mezi animisty, t.j. skutečnými pohany, kteří se klanějí přírodě. Jsou to menšinové kmény, jako na př. Karenové, Kačinsové, Šanové a Karenisové, jejichž domorodou řeč církev respektuje. Tyto a jiné národnostní skupiny však jsou často v rebelii proti vládě budhistické birmanické většiny a požadují autonomii svých území. Protože většina kněží a katolíků jsou etnicky příslušníky těchto skupin, Ne-Winova vláda se obává, že kněží by mohli spolupracovat s „guerily a s rebely“. - Biskupové se obávají, aby se v Birmanii nestalo církvi to, co se jí stalo v Číně, kde kněží byli uvězněni, semináře a kostely zavřeny a cír-

kev donucena jít do podzemí. Zatím se podezřívavý Ne-Win spokojuje se strategií stálého znepokojování kněží i obyčejných katolických věřících; nikdy se však neví, co jeho chorobný a stařecky sklerosně vznětlivý duch může rozhodnout zítra.

Jeruzalém. - Arcibiskup Lufti Laham, syrského původu, který slouží katolíkům východního obřadu ve Svaté zemi, si stěžuje na to, že křesťané ve Svaté zemi vymírají. V Jeruzalémě jich bylo v r. 1950 asi 45 tisíc, v r. 1960 však už jen asi 25 tisíc a dnes jich tam je sotva 10 tisíc. V celém Izraeli a v okupovaných územích Předjordánie a Gázy je celkem dnes asi 120 tisíc křesťanů různých obřadů a denominací: katolíků římského a východního obřadu, orthodoxních, koptických, arménských, syrských a habešských křesťanů, luteránů a anglikánů. Tito křesťané, národnostně vesměs Palestinci, nejsou konvertity z islámu, k němuž se hlásí Arabové a velká většina Palestinců; jsou domorodci ve Svaté zemi a podle svého přesvědčení, vzdálení potomci křesťanů apoštolských dob, kteří žili už před 2.000 roky. Protože tito křesťané vždycky žili ve Svaté zemi v dobré shodě se Židy a i mohamedány, a mohli by jednou být nejlepšími partnery v úředním dialogu mezi církví a těmito náboženstvími, až k němu ve světě uzraje doba, papež Pavel VI. za své návštěvy Palestiny v r. 1964 vyslovil přání, aby křesťanská církev ve Svaté zemi si uchovala svou životnost, náboženskou horlivost a všestrannou kulturní a sociální činnost a nestala se pouze musejním kouskem a průvodkyní turistů po starých posvátných místech. Bohužel, tato církev nyní nejednou postupně zaniká. Příčiny toho jsou různé: - jsou náboženské, ekonomické i politické povahy.

Mnozí křesťané opouštějí Jeruzalém a Svatou zemi kvůli elegantní a promyšlené sociální náboženské diskriminaci všeho, co není židovské. Tato oprese je sice pouze nepřímá, avšak je silně pociťována. Pro stále přibývajícím a více rostoucím židovským obyvatelstvem na bývalých palestinských územích křesťanství Palestinci jsou dnes ve své zemi cizinci z dvojitého důvodu: 1) Protože jsou křesťané, a 2) protože jsou Arabové. Význačný a snad nejhlavnější důvod při zanikání křesťanství v Palestině je hospodářský. Pro Palestince chybějí pracovní místa a při najímání do práce se proti nim provádí běžné diskriminace. Proto tam je pro křesťany jen velmi omezená možnost nalézt práci a to ještě jen řemeslnou a nádenickou.

Jinou příčinou emigrace křesťanů je nucené rozdělení rodin. Po šestidenní válce v r. 1967 Palestinci, kteří právě nebyli přítomni v zemi, anebo se tam ihned nevrátili, se pak už nikdy nesměli do země vrátit, ačkoliv se tam narodili a měli tam své rodiny. Děti se nesmějí vrátit do Jeruzaléma a Předjordánie, kde žijí jejich rodiče a kde se narodily. Pouze tam mohou přijet jako turisté na krátkou návštěvu. Ve vojenských zónách jsou stále vyhledávány arabské pozemky z nejrušnějších důvodů: židovský stát už vlastní celou polovinu území Předjordánie. V okupovaných územích stále existuje politické napětí, udržované možná i úmyslně tamní vojenskou vládou a všudypřítomnou izraelskou armádou. Stále tam dochází ke srážkám se studenty, při nichž je hend na místě izraelská armáda, která má příkaz nedebatovat, ale střílet. V Jeruzalémě mnohé palestinské rodiny žijí v bídných, rozpadávajících se bytech, protože nové nemohou obdržet; ty jsou vyhrazeny jen pro Izraelity. Rovněž není dostatečně postaráno o školní výchovu palestinských dětí a studentů, zatímco o nomádké beduiny je dost dobře postaráno. Finanční pomoc pro palestinské křesťany ze zahraničí je jen mizivá ve srovnání s bohatou pomocí, kterou stát Izrael po celou dobu své existence dostává od svých národních bratří z celého světa a hlavně od vlády USA a mohamedánští Palestinci zase od svých arabských soukmenovců. - Arcibiskup Laham říká, že US křesťané by se měli snažit ovlivnit svou vládu „aby müs-

PRÁVĚ VYŠLO

Josef Kalvoda, Ph.D.: The Genesis of Czechoslovakia, váz., 673 stran, \$30.00, pošt. \$32.00.
Jarošová Emma: Mezi starou a novou vlastí, brož., 368 stran, \$8.50, pošt. \$10.00.

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, vonavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

Novinka: Dvojitý odznak americká a čsl. vlajka z látky, možno použít k přišití, velikost 3 x 4 in., \$2.50, pošt. \$3.00.
Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobně krájené: 1 lb \$24.00, pošt. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, pošt. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, pošt. \$8.45.

Kráječ knedlíků, \$9.50, pošt. \$11.50.

Mlýnek na mák z železné litiny, \$27.50, pošt. \$30.90.

Opět na skladě jáhly (proso), 1 lb 85c, pošt. \$2.60, 3 lb \$2.55, pošt. \$4.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Právě vyšla novinka - Vlasta Krásková známá „International Queen of Polka“ vydala pod názvem VLASTA kazetu a L.P. rekord zpívané v angličtině. Kazeta \$8.50, pošt. \$10.00 i rekord \$7.98, pošt. \$9.98 obsahují stejné písně.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě
Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

Je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozeniny a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE

hostitelka Jarka

límští a křesťanští Palestinci získali nezávislou vlast a svou vlastní totožnost ve svém vlastním státě... Chceme spravedlnost pro Palestince, stejně jako chceme spravedlnost pro Židy - pro oba národy - tak, aby byly schopny žít spolu v demokratické harmonii a míru jako Boží děti." Zdá se však, že politikou Spojených států je jen pasivní sledování cílů novodobé politiky Izraele, který je rozhodnut neudělovat Palestincům jejich vlastní stát, nýbrž všechna ve válce zabraná území připojit prostě k Izraeli.

Vídeň, Rakousko:

Novým vídeňským arcibiskupem, nástupcem kard. Františka Königera, který se vzdal řízení diecéze pro dosažení věkové limity, byl jmenován benediktin z Göttweigu 67letý dr. Heřman Groer; byl to organizátor a oduševňovatel poutí k P. Marii Fatimské v Maria Roggendorfu, duchovní vedoucí nedalekého kláštera sester cisterciáček, který založil, a ředitel biskupského gymnázia v Hollabrunnu. Svou první tiskovou konferenci začal výzvou k novinářům, kteří věří, aby se s ním pomodlili Otčenáš. Biskupské svěcení přijal v neděli 14. září za přítomnosti mj. prezidenta Franz Waldheima, spolkového kancléře Franz Vranitzkého a velkého počtu biskupů, mezi nimiž byl i náš Otec Škarvada a břevnovský opat Anastáz Opasek. Byl pozván i pražský kardinál Tomášek, ale nebylo mu dovoleno přijet.

15. srpna vyvrcholila pout' k bl. Anežce České u jejího ostatku v kostele sv. Karla ve Vídni. Uspořádaly ji různé naše krajanské náboženské složky na vyprošení brzkého svatořečení této naší světičky. Na 40 mimorakouských a zahraničních poutníků spolu s vídeňskou věřící obcí šlo nejdříve na mši svatou u františkánů a pak na slavnou poutní u českých křížovníků s červenou hvězdou, které bl. Anežka založila. Duchovní vedení měli provinciál křížovníků Otec Josef Novotný a převor českého benediktinského kláštera v Norciu Otec Cyril Stavěl. Putování zakončili u P. Marie Mariazellské - Ochránkyně slovanských národů. V roce 1987 plánují tuto pout' na 30. květen.

V srpnu 1986 požádalo v Rakousku o azyl 1569 osob - nejvíc bylo z Rumunska - 657, z ČSSR jich bylo 422.

Řím, Vatikán, Itálie:

Ve dnech 18.-19. října byl sv. Otec ve Florencii; krátkou zastávku udělal v nedalekém mě-

tečku Fiesole: v starobylé katedrále z r. 1028, právě restaurované, promluvil ke kněžím, ve starořímském amfiteátru sloužil pro věřící mši svatou a navštívil též chrám sv. Dominika, při němž konal svůj noviciát slavný malíř bl. Fra Angelico. Dvou setkání ve Florencii, Aténách Itálie, nedávno prohlášené za kulturní hlavní město Evropy, využil k nové výzvě k míru - tak už připravoval Den modlitby v Assisi a Den příměří 27. října: tak k mladým na náměstí před bazilikou sv. Kříže opakoval, že je nutné zlidštit zemi, dát všemu, i vědeckému a technickému objevům lidskou duši, technologie že musí být dána do služeb člověka: přiznajme si upřímně, dnešní lidstvo nemá právo být příliš hrdé na rakety, vyslané do vesmíru a kroužící tam, když miliony lidí na zemi umírají hladem; lidstvo se nesmí cítit klidným a příliš pyšným, kdy existují atomové arzenály, které jsou schopny zcela zničit život na naší planetě." A v Sále pěti set v městské radnici se obrátil k florentským vědeckým a kulturním pracovníkům: vědecké bádání musí mít za cíl dobro člověka, a ne být nástrojem smrti; je třeba dát vznik novému humanismu, v němž by výdobytky moderní doby byly doplněny křesťanským pojetím člověka; při zmínce o Galileovi, že dovedl smířit poznání lidské s božským zjevením, viděli novináři novou rehabilitaci tohoto vědce 17. století, kterého tehdy církevní představitelé odsoudili. Při mši svaté v městském stadionu prohlásil blahoslavenou zakladatelku sester karmelitánek od svaté Terezie-Marií Terezií od Kříže, dívčím jm. Manettiové (1846-1910), apoštolku chudých a vyděděných. Navštívil též klášter sv. Marka s proslulými freskami od Fra Angelika - v tomto klášteře žil dominikán Savonarola, upálený jako kacíř (1452-1498), hrob biskupa-vědce Nielse Stensena, dánského konvertity (1638-1686), zavítal mezi italské spor-

tovcy v jejich středisku v Coverciano, mezi poslance křesťansko - demokratických stran v Evropském parlamentě - křesťanský duch a morální křesťanské hodnoty mají charakterizovat jejich politickou práci - a konečně i mezi pracovníky italského hnutí „Ano k životu“, kteří právě ve Florencii zasedali. - A týden nato, to už bylo cestou do Assisi, se zastavil v Perugii: profesory a studenty univerzity jak státní, tak i univerzity pro cizince - na ní byl zapsán Ali Akža, který na papeže vykonal atentát - zval k budování kultury života, míru, lásky mezi národy a lidmi a varoval před ideologiemi, které vedou ke kultuře smrti, násilí a nenávisli. V projevu k pracujícím hleděl vyvrátit tolikrát opakovanou námitku, jako by se církev nazajímala o svět práce - jejím vyvrácením je též encyklika Rerum novarum, kterou r. 1891 vydal papež Lev XIII., po 32 let arcibiskup v Perugii.

Kongregace pro nauku víry zveřejnila list určený biskupům o pastoraci osob s homosexuálními sklony. List potvrzuje tradiční katolickou nauku, obsahující mj. též v Prohlášení z r. 1975, že totiž mravně nezávadný je pouze pohlavní styk mezi manžely, mužem a ženou. Tuto tradiční nauku, kterou lze vyvodit z Písma svatého a kterou církev vždy hájila, nelze považovat za diskriminaci osob s homosexuálním sklonem - právě naopak; církev takovou diskriminaci odsuzuje, církev však svou pravdu nemůže změnit ani pod vlivem civilního zákonodárství ani pomíjející módy. Sklon sám není hříchem, zdůrazňuje list, je povinností biskupů a kněží, pověřených pastoračními úřady, s tímto sklonem, jím v jeho ovládnutí a překonání pomáhat prostředky, které má církev k dispozici; nese to s sebou i kříž a sebezpřemáhání, ale ty provázejí veškeren křesťanský život.

Na zasedání kardinálů, kteří bdi nad finančním stavem Svatého stolce a Vatikánského státu bylo

oznámeno, že bilance v roce 1985 byla pasivní o 40 milionů dolarů, o šest víc než minulý rok, i když nižší, než se očekávalo. Deficit jako předloni byl uhrazen z darů svatému Otci bez bližšího určení a z obnosů ušetřených minulá léta v Haléři sv. Petra. Biskupům a celému katolickému světu byla adresována výzva podílet se více na finančních břemenech ústředních církevních orgánů. Bilance státu Vatikánského města byla aktivní asi 150 tisíc dolarů.

Kongregace pro biskupy zorganizovala církevní oblasti v Itálii; bylo zrušeno 98 diecézí, zvláště ve střední a jižní Itálii. s malým počtem věřících, i když s prastarou tradicí. Itálie má nyní 228 církevních oblastí. Bylo zrušeno také několik tisíc farností, především na venkově a v horských oblastech, s málo sty farníků. Na snížení počtu diecézí se pracovalo už od konkordátu z r. 1929.

Gáza. - Nešťastným rozhodnutím OSN, učiněným původně na větší nátlak Moskvy než Spojených států, založit v Palestině židovský stát, miliony Palestinců musily opustit své vesnice a své farmy, které jejich předkové obhospodařovali po tisíciletí. Dosud statisíce Palestinců vyhnaných válkou ze svých bydlišť, nyní bídně žije v přeplněných uprchlických táborech v Libanonu, Jordánsku, Sýrii a v palestinských územích, okupovaných Izraelem. Papež Pius XII., v úmyslu poskytnout hmotnou pomoc těmto obětem konfliktu na Blízkém východě, založil v červnu 1949 „Papežskou misi pro Palestinu“. Toto papežské dílo mělo poskytovat pomoc, jak křesťanským, tak i muslimským vyhnančům z Palestiny. Dosud zmíněná vatikánská organizace poskytuje podle svých možností základní životní potřeby - potraviny, ošacení, bydlení a léky - mnohým potřebným lidem v táborech, kteří se sami o sebe nemohou postarat. Papežská mise pro Palestinu

také podporuje ústavy a programy pro sirotky a jiné potřebné děti, pro mrzáky a lidi mentálně zaostalé, nemocné, nemajetné, přestárlé a ty, kteří nemají kde bydlet. Také dala opravit mnohé školy, kliniky, ošetrovny pro děti a kulturní ústředí pro Palestince. Dokonce tam zbudovala školu pro slepce, kterých je ne Blízkém východě, kvůli špatným hygienickým podmínkám, poměrně mnoho. Sestry Marky Terezie z Kalkaty, s pomocí Papežské mise pro Palestince tam zbudovaly ošetrovnu, kde pečují o 55 fyzicky i mentálně postižených dětí, a útulek, kde pečují o 59 přestárlých žen, které často také potřebují lékařské ošetření. Americký kněz Msgr. John G. Nolan, ředitel Papežské mise pro Palestinu, řekl, že tvrdý úděl Palestinců, kteří nemají žádný domov a žádnou zemi, si vyžaduje bezodkladné vyřešení. Pokud jim bude upírána základní spravedlnost, konflikty na Blízkém východě neustanou a bude nebezpečí, že opět povedou k otevřené válce, která může být napříště daleko rozsáhlejší, než byly dosavadní války, sváděné vždy jen kvůli palestinské otázce. A i když by snad Ararat, vůdce PLO, byl dnes ochoten uznat izraelský stát s podmínkou, že Izrael uzná právo na samostatný stát Palestinců, dnešní vláda Izraele o tom nechce ani slyšet. PLO má jen za guerilovou organizaci - (ačkoliv vděčí za svůj vznik také jen svým původním guerilovým organizacím) - a nechce s ní jednat. Vláda Izraele by nanejvýš přistoupila na vyjednávání s umírněnými Palestinci, kteří by se spokojili s jakousi kulturní autonomií a politickou samostatností s odřeknutím se navždy práva na zabrané území Gázy a Předjordánie. Chtějí-li mít Palestinci svůj „svobodný stát“, pak ať se prý odstěhují jako Arabové do sousedního Jordánska, Sýrie a Libanonu.

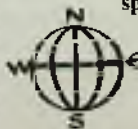
Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky ~
i dle Vašeho přání

Josef Škrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Paříž. — V pokročilých zemích je dnes tendence vlád odnárodňovat znárodněné podniky, průmyslové, obchodní, dopravní, finanční i jiné; dospěly totiž k přesvědčení, že vlády nejsou schopny spravovat hospodářské podniky s takovou účinností jako to činí soukromý sektor. Francie chce odnárodnit (neboli znovu „zesoukromnit“) 65 vládou vlastněných podniků, včetně obrovských podniků v Saint-Gobain, vyrábějících sklo a stavební materiál, finančního podniku „Compagnie Financiere de Paribas“ a pojišťovny „Assurance Générale de France“, jejichž společná hodnota se odhaduje na 8 bilionů dolarů. Francouzský ministerský předseda Jacques Chirac čeká, že v příštích pěti letech jeho vláda získá ze svého programu odnárodňování asi 30 bilionů dolarů. Také britská vláda začala prodávat akcie z národních podniků zemního plynu „British Gas“; tím doufá získat 8,7 bilionů dolarů. V roce 1987 by ještě chtěla prodat do soukromých rukou společnost „British Airways“ za 1,45 bilionu dolarů. Za vlády Thatcherové Anglie už získala 11 bilionů dolarů z odnárodnění 20 větších ekonomických podniků. Japonsko by chtělo prodat do rukou soukromé společnosti svůj systém národních železnic, na kterých ztrácí 38 milionů dolarů denně. Město Singapur by chtělo odnárodnit 450 podniků, vlastněných vládou. Malajsko by chtělo zesoukromnit národní aerolinie, telefon a železnice. Turecko - s pomocí specialistů US banky „Morgan Guaranty“ - studuje, které

národní podniky by lépe prosperovaly v soukromém či akciovém vlastnictví. Už mu bylo doporučeno, aby se zbavilo svých ztrátových aerolinií a vládních hotelů „Turban“. Na radu Světové banky 29 nejchudších afrických zemí odnárodnilo od roku 1980 asi pět procent svých zestátněných podniků; vláda Malawi např. dala do soukromých rukou své podniky pro zpracování ořechů, cukrovary, textilní továrny a továrny na montáže aut z dovezených součástek z ciziny. Socialistické Španělsko za vlády Felipe Gonzaleza se v posledních dvou letech zbavilo 21 státem vlastněných podniků, čímž snížilo své výdaje o 1,2 bilionu dolarů, čili o 12 % ročně. V červnu 1986 také prodalo za 560 milionů dolarů své akcie z automobilových podniků SEAT západoněmeckým podnikům „Volkswagen“. Západní Německo dalo do soukromých rukou svůj 40 % podíl na podnicích firmy VIAG, vyrábějících aluminium, energii a chemikálie, za 365 milionů dolarů. Brzy chce také prodat svůj podíl v podnicích „Praktika-Saismos“, specializovaných ve výzkumu a službách energetického oboru. V příštím roce prodá za 2,5 bilionu dolarů své akcie v podnicích Volkswagen a v chemických podnicích Veba. Kanada nalezla soukromé kupce na telekomunikační podniky „Teleglobe Canada“, pro továrnu na letadla „Canadian Air“ a na těžbu uranu „El-dorado Nuclear“. Brazílie by chtěla odnárodnit 142 vládou vlastněných podniků, včetně mamutích podniků Mafersa, vyrábějících všechno, co přislouží

LETEM

SVĚTEM

k železnicím. V Mexiku prezident Miguel de la Madrid by chtěl snížit schodek národního rozpočtu předáním poloviny z 683 národních podniků do soukromých rukou. V roce 1985 mexická vláda musila například poskytnout potravinářským podnikům „Conasupo“ veřejnou výpomoc ve výši 930 milionů dolarů, továrně na umělá hnojiva „Fertimex“ 295 milionů dolarů, a ocelárně „Sicartsa“ 245 milionů dolarů. Asi polovina výdajů mexické vlády je věnována na výpomoc nevykonným národním podnikům. Mexický prezident však dosud nenalezl mnoho zájemců o tyto podniky. Mnozí zámožní Mexičané zchudli v důsledku socialistické politiky předcházejících neschopných prezidentů, a ti, kteří včas převedli svůj kapitál do zahraničí, zatím dosud stále váhají investovat jej v Mexiku, protože nemají důvěru v politickou budoucnost země, kde diktátorsky vládne jedna politická strana. Ve Spojených státech Reaganova vláda letos v zimě chce prodat 25 milionů akcií vládou vlastněných podniků nákladních vlaků „Conrail“ za 2 biliony dolarů. Už dříve mohla s výhledem předat místní správě letiště „Dulles“ a „National“ ve Washingtoně, D.C. Ještě má v úmyslu dát do soukromých rukou i jiné vládou vlastněné podniky. - Existují však různé překážky proti prodeji národních podniků do soukromých rukou. Hlavní z nich je politická byrokracie. Také pracovní unie se stavějí proti odnárodňování, protože tím obyčejně tisíce lidí ztratí svou práci. Mnohé ze státně vlastněných podniků jsou ve velmi bídném stavu, protože nebyly modernisovány a byly neodborně vedeny. Jejich vedení nebylo obyčejně svěřováno odborníkům, nýbrž zájmově politicky orientovaným lidem, podobně jako v komunismu. V chudých zemích zase chybějí kupci pro odnárodněné podniky; lidé na to nemají prostě peníze. Vlády těchto zemí pak hledí s nedůvěrou na cizí kupce v obavě před cizí ekonomickou nadvládou. Všeobecně však je možno říci, že v dnešní době, po údobí neblahých zkušeností se socialismem, mnohé vlády spíše dospěly k přesvědčení, že ekonomické podniky jsou účinnější a lépe spravovány, jsou-li v soukromých rukou.

● ● ●
N'Djamena. — Středoafrická země Čad, z velké části pokrytá pouštěmi, jedna z nejchudších zemí

světa, je od r. 1983 rozdělena 16. rovnoběžkou na dvě části: severní třetina - skoro úplně pokrytá pouští - padla do moci rebelů proti vládě pro-západního prezidenta Hissene Habreho v hlavním městě země N'Djamena. Jižní dvě třetiny jsou spravovány čadskou vládou. Vůdce severních rebelů - Goukouni Oueddei - byl původně zvoleným čadským prezidentem; Habre jej však při vojenském puči zbavil vládní moci a sám se prohlásil prezidentem země. Protože Goukouni byl spřátelen s Libyí, Francií a jině západní země byly docela spokojeny se změnou vlády v Čadu. Libye pak ale poslala své vojáky na pomoc Goukounimu, který se chtěl pokusit o znovudobytí vládní moci; Francie proto pak poslala na pomoc nové vládě 1,000 vojáků, vyzbrojených letectvem, radary a protiletadlovými zbraněmi, aby hájili hlavní město a 16. rovnoběžku. V únoru a březnu 1986 se Goukouniho bojovníci s libyjskou pomocí pokusili útokem na města Oum Chalouba a Kouba Oulanga - při 16. rovnoběžce - otevřít si cestu k jihu; ukázalo se však, že nebyli schopni měřit se s tamní francouzskou vojenskou posádkou. Když pak Goukouni viděl, že Libye se chce zmocnit severu Čadu sama pro sebe, skončil s ní své přátelství a spolu s bojovníky jiného rebelu proti vládě v N'Djamena - Acheikh Ibn Oumara - začal bojovat proti libyjským vojákům, přítomným na severním čadském území. Vláda prezidenta Habreho jim na tuto jejich „vlasteneckou válku“ poskytla zbraně a jiné potřeby. Libye úředně ovšem tvrdí, že v Čadu nemá žádné vojáky; ve skutečnosti jich má v severní třetině této země asi 5,000. Ti drží v moci města Faya Largeau, Fada, Ouadi-Doum a Ogouli. V úsilí, dobýt celého severu Čadu a znemožnit postup Goukounimu a Oumarovi, libyjské vojáky ničí celé vesnice a palmové háje v oásách, otaravují místní vzácné vodní prameny a studně a vláda v N'Djamena je obviňuje z genocidy. Protože žádná z obou stran není dostatečně silná, aby zvítězila nad druhou, cizí pozorovatelé říkají, že obě strany povedou dlouhou, vyčerpávající válku, která obyvatel nakonec unaví, vyčerpá a znechutí. Kadályho Libye je tak zatažena do války v poušti, která nikdy neskončí; je to prý pro ni stejně vyčerpávající jako

Afghanistan pro SSSR. Na žádost čadské vlády prezident Reagan dal poslat do Čadu na boj proti libyjským vojákům za 15 milionů dolarů zvrání a jiných válečných potřeb. Protože pak tři libyjské obrněné oddíly obklíčily v horách Tibesti dva tisíce bojovníků prezidenta Goukouniho, francouzská nákladní letadla zásobují tyto obklíčené bojovníky potraviny, střelivem a pohonnými látkami. Zabíjení lidí pro nic - za nic, jen aby se levicový režim v Čadu prostřednictvím Libye dostal opět k moci - a nevinný lid trpí.

● ● ●
Chicago. — Je už dávno známo, že tzv. „technická pohlavní výchova“ mládeže na veřejných US školách, bez mravních zásad, duchovních a náboženských hodnot, stejně jako mravně permisivní atmosféra americké společnosti, vedou děti k tomu, že jsou už za školních let od 13-15 let, „pohlavně činné“. Mnohé školáčky pak samozřejmě otěhotní a jsou nabádány k potratu. To pak přináší různé přímo katastrofální následky. Asi 300,000 amerických školáček se ročně podrobí potratové operaci; ty, které nechají své dítě se narodit, opouštějí předčasně školu a pak žijí v bídě a rozmnožují už beztak dlouhé řady těch proletářů, kteří žádají o veřejnou pomoc, aby aspoň mohli živořit a nezemřeli hladu, ze své lenosti a neschopnosti postarat se sami o sebe. Děti takových děvčat, vyrostlé v morální bídě se pak také obyčejně nepřipraví náležitě na své životní povolání a tak rozmnožují řady nezaměstnaných, které pokročilá americká svobodná a velmi konkurenční ekonomie není schopna asimilovat. Jak vyléčit tuto tragickou situaci? Američti liberálové nechtějí ve školách v žádném případě přistoupit na to, že Desatero Božích přikázání lidské svědomí vychovává radou a příkazem: to se nedělá, a to dělat nesmíš, protože to Stvořitel nechce kvůli Tvému dobru. To by prý bylo šíření náboženských predsudků, což je údajně v rozporu s prvním doplněkem US ústavy, který zavádí odluku církve od státu. Tedy vrchní školní autority v Chicagu i jinde vyřešily tento problém svým „šalamounským“ způsobem. Při vyšších školách, kde problém nechtěných otěhotnění je zvláště akutní, se mají zřídit tzv. „zdravotní kliniky“, které budou poskytovat studentům a

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

studentkám, kteří si toho budou přát, zdarma umělé antikoncepční prostředky, a které budou umožňovat potrat těm studentkám, které „se zapomněly“. Ve Spojených státech už existuje několik desítek (takových) klinik; v Chicagu zatím existují dvě. Jedna z nich už funguje na vyšší škole „Du Sable“ na jihu města Chicaga, kde studují vesměs děti černé rasy. Nyní skupina 13 místních protestantských pastorů spolu s jednou proti-potratovou organizací podalo před obvodním soudem okresu Cook obvinění proti chicagské vrchní školní radě, proti deprivatu veřejné pomoci a proti samotnému ředitelství školy De Sable, že na tamní škole byla zřízena klinika pro omezení porodů bez souhlasu rodičů tamních studentů, a že studenti nejsou upozorňováni na zdravotní nebezpečí z užívání antikoncepčních pilulek; že jim tam nejsou podávány informace o jiných možných řešeních nechtěných otěhotnění mimo potrat, že se tam ničí rodinné hodnoty a porušuje právo studentů na soukromí, když se jim kladou otázky o jejich pohlavním životě. Kromě toho je v této obžalobě ještě řečeno: „Program této kliniky je vypočítavě zlobně usilí, zničit samotnou stavbu rodinného života mezi černošskými rodiči a jejich dětmi. Jeho nepřiznané zaměření je ve skutečnosti snaha o kontrolu vzrůstu černošského obyvatelstva, ačkoliv je vše sponsorováno vládní organizací jejímž úkolem by mělo být učit a podpořit hodnoty rodinného života.“ Rev. Hiram Crawford, jeden z podepsaných žalobců k tomu prohlásil: „Tato klinika je spiknutím proti černochům, protože žádná podobná klinika nebyla otevřena ve škole, kde je většina bělošských studentů, a kteří jsou dnes sexuálně stejně aktivní, jako černoši.“ Také bylo v obvinění vytknuto ředitelství školy Du Sable, že prý nestoudně přehnal udaný počet otěhotnění tamních studentek v jednom roce - (prý 300 z celkového počtu 1,000). Ředitelství to pak „vysvětlilo“ tím, že prý do počtu 300 těhotných děvčat byla také zahrnuta i jiná děvčata, která žijí na území, z kterého přicházejí studenti do školy Du Sable, ačkoliv tato děvčata sama do této školy nechodí. - Je potěšitelné, že se už konečně začínají ozývat hlasy, zdůrazňující potřebu učit mládež rodinným a mravním hodnotám pro nápravu jejich pohlavních problémů, a že potraty a antikoncepční prostředky vůbec nejsou řešením těchto problémů. - Právě proto

prohlásil přece papež Pius XII. sotva patnáctiletou Maria Goretti za svatou, že dovedla říci svému znásilniteli „ne“ a raději se dala zabít. Podobně říká americké mládeži paní Nancy Reaganová, manželka našeho dnešního amerického prezidenta R. Reagana, při svém křížovém tažení proti narkotikům: „Pro záchranu svého vlastního života a šťastné budoucnosti národa musíš umět drogám říci „NE!“.

● ● ●
Pretoria. — Jižní Afrika je velmi bohatá na některé dnes průmyslově důležité nerosty. Dobývá se tam např. 77 % zlata celého svobodného světa - (SSSR výši své těžby zlata zamlčuje) - 48 % chromu, 32 % manganu, antimonu a diamantů. Jižní Afrika je také jediným velkým producentem platiny ve svobodném světě; 87 % platiny, kterou spotřebují Spojené státy, přicházejí z Jižní Afriky. Platina je dnes nepostradatelná v různých průmyslových oborech; je katalyzátorem, užíváným ve vojenském, chemickém, petrochemickém a automobilovém průmyslu; je nepostradatelným kovem ve vesmírové technologii, při výrobě umělých hnojiv, motorů tryskových letadel, řídicích systémů pro letadla i dálkových střely. Bez platiny také není možno v rafineriích přeměňovat ropu na gazolin pro auta. Protože platina je tak nepostradatelným kovem, USA si ji musí opatřovat za jakoukoliv cenu. V r. 1985 jedna její unce stála 250 dolarů; po uvalení sankcí proti Jižní Africe, aby změnila svou rasovou politiku, v září 1986 pak už stála unce platiny 600 dolarů; dojde-li v budoucnu v Jižní Africe ke krvavým rasovým bouřím a velkým ekonomickým otesům, cena jedné unce platiny může snadno stoupnout až na 2,000 dolarů. - Už Leonid Brežněv v r. 1973 prohlásil, že cílem sovětského komunismu je získat si kontrolu jednak nad Perským zálivem s průchodními cestami k arabským vývozním zemím ropy, a jednak nad minerálními poklady Jižní Afriky, zejména pak její platiny. Protože SSSR je dnes druhým největším producentem platiny na světě, měl by pak kontrolu nad 90 % platiny vytěžené na celém světě. Spojené státy chtějí tomu zabránit; proto všemožně usilují o to, aby si získaly pro sebe přízeň jihoafrických černochů a oddálily je od SSSR. Jsou ve styku s jejich guerily Afrického národního kongresu (ANC), uvalují na Jižní Afriku stále tíživější ekonomické sankce a chtějí dosáhnout toho, aby v Jižní Africe se změna režimu udála s

jejich pomocí a nikoliv s pomocí SSSR, který v ovšem má své marxistické zaprodance v ANC už od konce 2. světové války.

● ● ●
Washington. — Dne 29. ledna státní tajemník George Shultz jednal ve Washingtoně s Oliverem Tambo, předsedou ANC - (jiohafrické černošské teroristické organizace African National Congress) - bojující za svržení jihoafrické bělošské vlády. Shultz vyslovil obavy Spojených států nad přílišným sovětským vlivem uvnitř ANC a vytkl této organizaci, že užívá násilí k dosažení svých cílů. Tambo řekl Shultzovi, že hnutí ANC v prvních 50 letech své existence volilo pro dosažení zrušení apartheidu nenásilnou cestu, ale že tím ničeho nedosáhlo; naopak jihoafrický režim nadále pokračoval ve svém „brutálním státním terorismu“ vůči černochům. Prý je nemyslitelné, že by hnutí ANC dnes mohlo opustit cestu násilí, dokud jihoafrická vláda sama neopustí cestu násilí a neskončí systém apartheidu. Také se snažil ujistit Shultze, že prý hnutí ANC není řízeno z Moskvy. Jeho členové prý sice představují různé politické názory a ekonomické ideologie - a tedy i komunistickou - všechny však že sjednocuje společné úsilí o skončení apartheidu. Tambo také udal, jaká je pozice ANC pro budoucí uspořádání Jižní Afriky: musí prý být nerassistickou, demokratickou zemí pro lidi všech ras, se smíšenou ekonomikou, kde budou dále existovat soukromé podniky, kde však některé ekonomické sektory bude kontrolovat stát. Reaganovu vládu žádal, aby se vzdala své politiky „konstruktivních vztahů“ vůči Jižní Africe, uvalila na ni ještě přísnější ekonomické sankce a naléhala na spojenecké země Evropského společenství, aby uvalily na Jižní Afriku stejné ekonomické sankce. - Spojené státy mají prý také navázat diplomatické vztahy s marxistickou vládou Angoly a poskytnout ekonomickou výpomoc těm jihoafrickým zemím, jichž ekonomie závisí na Jižní Africe. Shultz v těchto věcech Tambovi nic neslibil, protože v současnosti politika USA je v některých věcech zcela opačná požadavkům, které Tambo vyslovil. Spojené státy a Jižní Afrika například pomáhají rebelům proti marxistické vládě Angoly a obě vlády jsou přesvědčeny o tom, že v ANC by nakonec uchvátili veškerou moc marxisté dnes už i zadlužení SSSR. ● ● ●

Moskva. — Podle zprávy moskevského tisku sovětská

acrolinie „Aeroflot“ je největší leteckou společností světa. Každoročně prý přepraví celou osminu všech cestujících letadly na světě, obsluhuje 3,600 sovětských měst a 122 měst v 97 cizích zemích, a vlastní více než 1,500 letadel, zatímco největší americká společnost „United Airlines“ jich vlastní pouze asi 300 až 350. - (V Americe je však několik velkých soukromých leteckých společností, zatímco v SSSR je pouze jedna státní.) Čeká se, že v příštích pěti letech Aeroflot ještě vzroste o 20 %. Pouze v SSSR všechny její cesty dohromady mají délku více než jeden milion kilometrů. - V první polovině osmdesátých let byly lety Aeroflotu do Spojených států však silně omezeny a nakonec úplně přerušeny. President Carter v r. 1980 na protest proti sovětské invazi do Afghánistánu zrušil právo Aeroflotu přistávat dvakrát týdně v New Yorku. V prosinci 1981 president Reagan na protest proti sovětským zásahům v Polsku zrušil právo Aeroflotu přistávat ve Washingtoně, a v r. 1983, když Sověti sestřelili civilní jihokorejské letadlo, plně cestujících, byly v USA zavřeny všechny úřadovny Aeroflotu. Sověti pak podnikli podobná odvetná opatření proti americkým letadlům. - V důsledku dohody, uzavřené v Ženevě jsou od února 1986 cesty osobních letadel mezi SSSR a USA opět dovoleny. Sovětským letadlům jsou do USA dovoleny čtyři cesty týdně; dvě do New Yorku a dvě do Washingtonu. Podobně společnosti Pan American Airways jsou dovoleny čtyři cesty do SSSR, dvě do Moskvy a dvě do Leningradu. - Při cestování sovětskými letadly se často číní zmínky o třech hlavních problémech: o pochybné bezpečnosti letů, o málo úslužné službě sovětských letušek a o možném užívání sovětských letadel při špionáži. Říká se, že jízda v

sovětských letadlech je méně bezpečná než jízda letadly západní výroby. Nic přesného se o této věci neví, protože Sověti neoznamují obyčejné havarie svých letadel; pouze oznámí ty havárie, které není možno zamlčet, např. zahynou-li při zřícení sovětského letadla také cizinci, anebo existují-li cizí svědkové havarie.

Služba, prokazovaná cestujícím v sovětských letadlech, je rozhodně méně dobrá než je v letadlech na Západě. Rezervovat si místo v sovětském letadle nic neznamena; v letadle se každý musí sám postarat o to, aby si našel nějaké místo. Zatímco na Západě letušky jsou úslužné, přívětivé a usměvané, v sovětských letadlech jsou zásadně distancované, zasmušilé a vůči cestujícím pouze korektní. Stávají se výbojnými, chce-li si někdo nad sovětským územím z okna letadla něco ofotografovat. Západ má i určité podezření, že letadel Aeroflotu je používáno k provozování špionáže v cizích zemích, protože sovětské piloty jsou zároveň vycvičeni ve špionáži. Nic jistého se ovšem neví o tom, zda v pilotské kabině letadel Aeroflotu nejsou či jsou umístěny různé elektronické přístroje k fotografování a odposlouchávání. Ve Spojených státech zřízení „Federal Aviation Administration“ se zajímají pouze o splnění bezpečnostních a strukturálních předpisů v cizích letadlech a nikoliv o možné umístění špionážních přístrojů. Vojenská znalci však ujistí, že osobních letadel je asi těžko možno užívat k přesným výzvědným účelům, které stojí za námahu.

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill.
(2414 S. 61st Ave.)

SPORT

I. liga hokeje

v Československu

I přestože I. liga bude zahájena až za měsíc, veškerá mužstva se již pilně připravují na novou sezonu. Přinášíme výsledky jednotlivých zápasů.

Sparta - Slušovice 13:0.
Katovice - Vítkovice 0:1. Nitra - Prievidza 2:1. Cheb - Karlovy Vary 9:1. Slavia - Strašnice 5:0. Košice - Prešov 3:1. Vrbová - Trnava 1:6.

I. národní liga hokeje

v Československu

Výsledky 34. kola: Kladno - Ingstav 5:2. Opava - Trinec 2:5. Olomouc - Vimperk 6:1. Slavia - Mladá Boleslav 6:3. Kradec Králové - Karviná 8:3. Jihlava „B“ - Ústí nad Labem 3:5.

Tabulka:

1. KLADNO	230:91	61
2. OLMOUC	126:100	44
3. INGSTAV	138:119	41
4. SLAVIA	133:112	38
5. JIHLAVA „B“	115:117	34
6. TRINEC	122:114	32
7. HR. KRÁLOVÉ	119:117	32
8. OPAVA	112:135	29
9. KARVINÁ	124:172	29
10. VIMPERK	92:129	27
11. ÚSTÍ n.L.	90:131	22
12. ML. BOLESLAV	90:154	19

I. S.N.H.L.

Výsledky 34. kola: Nitra - Zvo-

leň 9:3. Ekonóm - Martin 3:6. Skalica - Dubnica 3:0. Banská Bystrica - Poprad 1:7. Liptovský Mikuláš - Topolčany 5:3. Michalovce - Prešov 6:2.

Tabulka:

1. NITRA	142:88	48
2. MARTIN	123:91	45
3. B. BYSTRICA	111:86	40
4. POPRAD	143:129	37
5. MICHALOVCE	118:112	37
6. DUBNICA	122:113	34
7. TOPOLČANY	131:127	34
8. SKALICA	108:117	32
9. LIPT. MIKULÁŠ	118:127	29
10. ZVOLEN	104:122	28
11. PREŠOV	109:164	22
12. EKONOM	111:157	20

BOX

ČESKOSLOVENSU

I. liga boxerů - výsledky 8. kola: Ústí nad Labem - Komárno 14:6. Dubnica - Olomouc 10:10. Galanta - US Praha 16:4. Děčín - Martin 8:12.

Tabulka:

1. KOMARNO	100:58	13
2. DUBNICA	94:66	11
3. ÚSTÍ n.L.	90:70	10
4. OLMOUC	80:80	10
5. US PRAHA	98:62	9
6. MARTIN	82:78	8
7. GALANTA	52:108	3
8. DĚČÍN	42:116	0

Velký zájem o box je v Komárně a v Dubnici, kde kapacita hlediště pro 2.000 fan-
dů ani nestačila. Děčín je však

na tom v boxu velmi špatně o čemž také svědčí návštěva jen 200 fan-
dů.

TENIS

Chicago 10. února: Lendl vs. Becker

Stadion Horizon v Chicagském předměstí v Rozemontu bude místem zápasu dvou nejlepších tenistů světa dnešní doby.

Ivan Lendl má před sebou velmi těžký úkol, neboť Becker je na tvrdých courttech rychlejší.

Chicagští tenisoví fanové se mají nač těšit, i když to nebude žádná laciná zábava. Vstupenky jsou v předprodeji za poměrně vysoké ceny: box za 50 dolarů, a další za \$25, \$17.50 a nejlevnější za \$13.50.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta hledá manažera klubovny!

Na mimořádné schůzi výboru Sparty, manažer klubovny Lád'a Gajda dal výboru na vědomí, že od 1. března nemůže zastávat funkci manažera naší klubovny.

Výbor Sparty jeho resignaci přijal a nyní hledá nějaké zájemce, kteří se nebojí práce a umí také vařit.

Žádosti adresujte na: Sparta Clubhouse, 5700 W. Cermak Rd. Cicero, IL. 60650, anebo o bližší informace zavolejte pokladníka Sparty Jardu Fajkuse: 312 - 668 - 7213.

Sparta vs. Kickers

Po týdenní přestávce Metro - Liga bude pokračovat v halovém mistrovství zápasy 5. kola.

Spartané mají za soupeře vedoucí mužstvo tabulky, které ve 4. kole porazilo favority Eagles 3:1.

Zatímco Sparta vyhrála pouze jedno utkání proti Vikings, Kickers překonávají sami sebe a jdou od vítězství k vítězství.

Zastaví Spartané postup tohoto mužstva - Kickers? Přijďte se podívat do Odeum a se povzbud'te svými hlasivkami naše mladé Spartany k lepšímu výkonu.

Výkop je stanoven na 3:15 hod. odpoledne.

Major Divize

Tabulka: v.n.p. SKORE: BODY:

1. KICKERS	4 0 0	18:3	8
2. EAGLES	3 0 1	16:4	6
3. SCHWABEN	3 0 1	18:7	6
4. WAUCONDA	2 1 1	8:8	5
5. FALCONS	1 2 1	8:14	4
6. VIKINGS	1 1 2	6:7	3
7. GR. WHITE	1 1 2	8:11	3
8. LIGHTNING	1 0 3	7:13	2
9. SPARTA	1 0 3	6:14	2
10. TREVIAN	0 1 3	5:11	1

První Divize

Tabulka: SKORE: BODY:

1. R. WAWEL	19:6	8
2. WINGS	7:5	6
3. U.SERBS	18:9	5
4. REAL F.C.	12:8	5
5. LIONS	14:12	3
6. FORTUNA	8:8	3
7. BULLETS	7:12	3
8. SLOVAKS	6:17	3
9. RAMS	11:16	1
10. AURORA	6:16	1

Program 5. kola:

Major Divize
2:30 Gr. White - Wauconda
3:15 Kickers - Sparta
4:00 Vikings - Lightning
4:45 Trevian - Schwaben
5:30 Eagles - Falcons

První Divize

2:30 Wings - Aurora
3:15 Rams - Bullets
4:00 R. Wawel - Slovaks
4:45 Real F.C. - Lions
5:30 Fortuna - U. Serbs

M.I.S.L. - All Stars

Východ vs. Západ

Ve středu dne 11. února bude sehrán v Inglewood, Cal. zápas M.I.S.L. All - Stars. Východ proti Západu.

M.I.S.L. má ve své lize mnoho výborných internacionálů, což svědčí o výborné kopané.

V mužstvu Východní skupiny uvidíme opět Fina Haaskivého, z Jižní Ameriky Tatu, Batatu, Jugoslávce Stankoviče atd.

V mužstvu Západní skupiny je nejvíce Jugoslávce - Zungul, Segota, Bandović, Brčić, a zdá se, že to bude opět Západ, který dobude dalšího vítězství.

Zápas bude vysílán na televizi a pořadatelé v Kalifornii očekávají rekordní návštěvu. Do 1. února bylo již v předprodeji zakoupeno 13.000 vstupenek.

Tabulky:

Východní skupina:	V.P.
1. Cleveland	16 8
2. Dallas	17 9
3. Baltimore	14 9
4. Minnesota	13 10
5. Chicago	12 13
6. New York	2 29
Západní skupina:	V.P.
1. Racoma	17 6
2. San Diego	14 11
3. Wichita	13 11
4. Kansas City	10 14
5. St. Louis	9 16
6. Los Angeles	6 16

Jarda Fajkus

HLEDÁ VÁŽNÉ SEZNÁMENÍ

s charakterní věřící ženou.
Gentleman, 48, non-smoker,
seeking honest Lady.
Medical or Professional
background WELCOME.
Značka: FLEX. -
Pište do admin. H.N.

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

IMPORTER

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)

PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra kouska. - Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

K-H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(tmed vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důhodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Helmut Kohl, dosavadní spolkový kancléř, zvítězil v lednových volbách

Bonn. - Při federálních volbách v Německé spolkové republice v neděli 25. ledna opět zvítězily politické strany koalici vlády kancléře Helmuta Kohla; Kohl tedy bude federálním kancléřem - (tj. předsedou vlády čili ministerským premiérem) - na další dobu čtyř let.

Pozorovatele však překvapilo, že ve vládní koalici ultra pravicové prvky ztratily přízeň mnoha voličů, kteří raději dali své hlasy více liberálnímu prvku. Kohlova Křesťansko - demokratická strana a její bavorská sesterská strana „Křesťanské sociální jednoty“ obdržely dohromady pouze 44.3 % hlasů, což bylo nejméně od r. 1949; při posledních volbách v r. 1983 obdržely celkem 48.8 % hlasů. Zato liberální „svobodní demokraté“, třetí, nejmenší strana koalice, získali 9.1 % hlasů na úkor obou konservativních stran koalice;

při volbách 1983 získali pouze 7 % hlasů.

K podobnému přesunu hlasů došlo také v levicové vládní opozici. Sociální demokraté obdrželi 37 % hlasů, což je nejméně v posledních 25 letech - (v r. 1983 jich obdrželi 38.2 %); naproti tomu radikální Strana „zelených“ získala 8.3 % hlasů, zatímco v roce 1983 obdržela pouze 6.6 % hlasů.

Podle úředních výsledků v Dolní sněmovně - parlamentu - o 497 členech, budou mít nyní konservativní strany Kohlovy vládní koalice 223 míst namísto dřívějších 244; svobodní demokraté tam budou mít 46 míst namísto dřívějších 34. Vládní koalice bude mít tedy v Bundestagu - (parlamentě) - většinu pouze 41 křesel, zatímco dříve tam měla většinu 58 míst. Sociální demokraté, kteří jich tam měli dříve 193, jich tam budou nyní mít pouze 186. Zato „zelení“, kteří v r. 1983 získali v

Bundestagu pouze 26 míst, jich tam nyní mají 42. Nezávislí tam opět mají pouze 3 místa.

Svobodní demokraté obsazovali v dosavadní Kohlově vládě tři ministerstva, včetně důležitých ministerstev zahraničí a národního hospodářství; čeká se, že nyní po svém volebním úspěchu budou požadovat ještě jedno další ministerstvo, proti čemu se asi bude vzpírat bavorská Křesťanská sociální jednota. Podle počítačové projekce se k volbám dostavilo celkem 84.1 % voličů, což je nejméně od roku 1949; v roce 1983 se jich dostavilo k volebním urnám o celých pět procent více, to je 89.1 %.

Helmut Kohl po ohlášení výsledků voleb řekl, že jeho vláda bude nadále sledovat politiku umírněného pravicového středu. Nebudou učiněny žádné významnější změny v domácí ani v zahraniční politice. Ztráty vol-

ičů u obou konservativních stran své koalice přičítal - kromě špatnému počasí v den voleb a nespokojenosti rolníků se zemědělskou politikou jeho vlády - také neshodám mezi bavorskou Straussovou Křesťanskou sociální jednotou a Stranou svobodných demokratů. Bavorský premiér Franz Josef Strauss, předseda Křesťanské sociální jednoty, se totiž za své předvolební kampaně ve svém politickém programu snažil orientovat politiku své strany, zejména v zahraničních věcech, více do práva. Kritisoval politiku ministra zahraničí Dietricha Genshera, svobodného demokrata, která stále zdůrazňovala potřebu „détente“ - oblevy - mezi NSR a SSSR s jeho výhodnými satelity. Protože pak voliči nyní dali své hlasy svobodné demokratické straně, Gensher si to vykládá v tom smyslu, že západoněmecká veřejnost s jeho politikou oblevy souhlasí. V nové vládě si proto asi nadále podrží ministerstvo zahraničí.

Vítězství „zelených“ se přičítá dvěma velkým katastrofám, ke kterým došlo v roce 1986, a které způsobily velké znečištění přírodního prostředí: výbuchu sovětské atomové elektrárny v Černobylu a znečištění řeky Rýna na dlouhá léta chemikáliemi při požáru jedné švýcarské chemické továrny. Část voličů Západního Německa vytýká Kohlově vládě příliš nerozumný přístup a nečinnost vůči těmto katastrofám. V politice strany „zelených“ totiž převládají dva stěžejní body: ochrana přírodního prostředí před znečištěním a neutralita Německé spolkové republiky k oběma mocenským blokům - západnímu i východnímu. Tito „zelení“ však ve skutečnosti nejsou sami vůbec neutrální, ale svými praktickými postoji naivními „pícníky“ nahrávají daleko více rudě Moskvě než sjednocovacím snahám zemí západní Evropy a svobodnému Západu vůbec.

Ke službám lidské společnosti

Vatikán. - Papežská komise pro spravedlnost a mír už vydala připravovaný dokument mající titul „Ke službám lidské společnosti: etický aspekt mezinárodního dluhu“. Má jen 31 stránek a Vatikán v něm varuje pokročilé průmyslové země, že nepomohou-li rozvojovým zemím vyřešit jejich ekonomickou krizi, do které se dostaly kvůli svému velkému zahraničnímu dluhu, hrozí jim samotným nebezpečí vážných ekonomických poruch, a nakonec i zhroucení mezinárodního měnového systému. Vatikán už dříve projevil obavu, že dnešní situace mezinárodního dluhu může uvrhnout celý svobodný svět do velké hospodářské krize, která by byla žírnou půdou pro radikálně - levicové revoluce v rozvojových zemích, přetížených povinnostmi, plynoucími z jejich mezinárodního dluhu. A jakmile by se komunismus v těchto zemích dostal k moci, vše by zůstalo a nikomu by nic nedalo. Nyní ve svém dokumentu papežská komise radí věřitelským zemím, aby v případech nejhrošších zemí přímo přeměnily své půjčky v dary; tím však nesmí být uškozeno ekonomické věrohodnosti těchto zemí a nesmí být zastavena možnost, že obdrží další půjčky od bohatých pokročilých zemí. V ostatních případech věřitelské země mají

společně vypracovat nové podmínky pro splácení dluhů, které by ponechaly zadluženým zemím prostředky pro financování svého vlastního ekonomického rozvoje. Tím se tímto zemím umožní, že nakonec budou schopny splatit svůj dluh. V této souvislosti vatikánský dokument doporučuje snížení úrokové míry a prodloužení lhůty pro splácení jistiny dluhu.

Příčiny mezinárodního zadlužení

Vatikánský dokument se také pokouší ztotožnit příčiny dnešní světové krize mezinárodního dluhu. Říká: 1) že část viny nesou mezinárodní firmy, které převádějí do své země své výděly, čímž se činí újma zahraničním platebním bilancím rozvojových zemí. 2) Mezinárodní měnový fond (IMF) prý vnucuje autoritářsky a technokraticky svá rozhodnutí o zavedení šetření „bez ohledu na sociální požadavky a zvláštní okolnosti každé situace“. Tak IMF někdy sice „vyléčí příznaky nemoci, avšak zároveň prý zabije pacienta.“ 3) Klesnutí cen surovin, hlavních výrobních produktů rozvojových zemí, a hojnost petrodolarů z neúměrného zvýšení cen ropy, přispěly mocně k masivnímu zadlužení mnohých rozvojových zemí. 4) Zatímco průmyslové země zaváděly protekcionistická opatření, úroková míra

stoupala. V důsledku toho zadlužené země nebyly nakonec schopny ani platit úroky ze svého dluhu. - Tím se zadlužené země octly v „zачarovaném kruhu“; aby mohly splácet své dluhy, musejí převádět do ciziny stále větší peněžní obnosy, které by měly spíše sloužit k domácím investicím a tím k zajištění vlastního ekonomického rozvoje. Tato situace se v mnohých případech stala nesnesitelná a nakonec by se mohla obrátit proti samotným věřitelům. Není možno vymáhat splácení dluhu za cenu udušení národního hospodářství zadlužených zemí; žádná vláda také nemá právo požadovat od svých občanů takové oběti a strádání, jež jsou neslučitelné s lidskou důstojností.

Proč se církev do těchto problémů „plete“?

Kapitalističtí ekonomové často kritizují papežské a biskupské dokumenty, vztahující se k ekonomickým problémům; prý nerespektují zásady ekonomie svobodného trhu a jeví „socialistické“ tendence. Tím se prý také provinují proti zdravému ekonomickému realismu. Tak například mluvčí jedné newyorské banky řekl o svrchu zmíněném vatikánském dokumentu, že prý provedením jeho zásad by se nakonec uškodilo ekonomickým samotných zaostalých zemí Třetího světa. Odpustit dluh to sice prý zní krásně, avšak z čeho by se pak mohlo půjčovat? Nakonec by pak těmto zemím nikdo nechtěl

vůbec nic půjčit. Tak by tyto země neobdržely žádný úvěr a nebyly by schopny se rozvíjet v proudu světové ekonomie. Zůstaly by pokračujícími zjevy, nakonec odsouzenými k zániku. Církev nikdy nepřijala komunistický ekonomický systém; zdůrazňuje však, že i ekonomie má v první řadě člověku sloužit. Dobra tohoto světa jsou určena pro všechny lidi a ne pouze pro bohaté a ekonomicky silné. Proto i kapitalistické zásady je někdy třeba poopravit a doplnit ve smyslu respektu lidské důstojnosti a křesťanské lásky. Úkolem církve není hledat či diktovat politická a ekonomická řešení lidské společnosti, má však právo a povinnost hodnotit navrhovaná či uskutečňovaná politická či ekonomická řešení z hlediska křesťanské a přirozené morálky. Má právo pozdvižovat svůj hlas v případě, že navrhovaná řešení neslouží dobru

člověka a nerespektují jeho důstojnost. Církev má z Kristova evangelia právo mravně hodnotit každou lidskou činnost, včetně politické a ekonomické pro záchranu lidské důstojnosti člověka. Nestačí, jsou-li návrhy ekonomů ekonomicky účinné; musejí být také mravně přípustné. Tak na př. potrat je stoprocentně účinný pro zabránění porodu, avšak není mravně dovolený, protože nerespektuje život lidského tvora v matčině lůně. Zestátnění veškerého majetku všem je krádež a přesto neodstraní nakonec majetkové rozdíly. Porušují-li ekonomická opatření vážné dobro některých lidských kategorií, církev má povinnost na to upozornit, i když nemá žádnou donucovací moc věci změnit. Nebude-li se však brát ohled na etické aspekty ekonomické činnosti, vážné sociální problémy našeho světa nebude pak asi možno vyřešit nikdy.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

**Kam dospěl po 23 letech
Kaundův „africký
socialismus“
v odkolonisované
a samostatné Zambii**

Lusaka. - Zambijská ekonomie je dnes ve velmi špatném stavu. Ceny mědi, „červeného zlata“, hlavního vývozního produktu země, silně klesly na mezinárodním trhu už před deseti lety a stále zůstávají velmi nízké. Pro Zambii představuje vývoz mědi 90 % všech jejích příjmů v cizích měnách: z toho však celých 80 % je automaticky určeno na splácení zahraničního dluhu, dosahujícího výše pěti bilionů dolarů. Důlní společnost ZCCM musí každoročně propustit z práce tisíce svých zaměstnanců, protože musí omezit těžbu mědi, po které klesá mezinárodní poptávka. Mnohé nevyznající průmyslové podniky musily být zavřeny. Ukázalo se na bředni, o čem se v době koloniální nesmělo veřejně mluvit, že se černošské obyvatelstvo Afriky do práce nikdy zrovna nehna, protože podnebí země k soustavně vytvářené práci příliš nenabádá, a tak se ani v dnešní své „svobodě“ ve státních podnicích nepředfou. A „socialistické vlastnictví“ je „volá“ ke každodenní poslušnosti pečlivě zachovávaného hesla - „kdo nekrade, okrádá rodinu“ - podobně jako naše lidi v Československu, ne-li ještě více.

Zemědělství za socialistické vlády presidenta Kaundy silně upadlo. Obyvatelstvo venkova se nahnulo do měst v naději, že tam naleznou práci v průmyslu a snažší život: elektrické osvětlení, auta, zábavu a taverny. Venkov se tak rychle vytlidnil - (nyní tam žije méně než deset lidí na čtverečním kilometru) - a mnohé zemědělské pozemky byly opuštěny, zatímco ve městech pro venkovany nebyla práce ani bydlení. Dnes velká polovina zambijského obyvatelstva žije ve městech; to dosud neexistuje v žádné jiné africké zemi. Zambijskému zemědělství zasadila nejukrutnější ránu zemědělská politika Kaundova socialistického režimu. Nejen, že stát nic nepodnikl pro zmodernisování zemědělských metod, nýbrž navíc - ve snaze získat si přízeň městského obyvatelstva - nadiktoval zemědělcům nízké ceny, za které musili prodávat své produkty městům. Zemědělci tak neměli žádnou pobídku svou produkci zvýšit, protože se jim to nevyplácelo.

V přítomnosti - podle odhadů - je asi 80 % zambijského aktivního obyvatelstva buď bez práce, anebo je jen částečně zaměstnáno a pomoc v nezaměstnanosti tam neexistuje. Z 18 státních socialistických velkostatků, z nichž každý má 20 tisíc hektarů - (50 tisíc akrů) - pozemků, pouze tři se obejdou bez veřejné výpomoci; všechny ostatní jsou silně

pasivní. Kvůli nedostatku dopravních prostředků a vhodných skladišť, a kvůli vadným obchodním praktikám ještě navíc asi čtvrtina zambijské zemědělské úrody je zničena - buď shnije, zpuchří, anebo je sežrána hmyzem a krysami. Před nedávnem vláda znarodnila také ještě všechny mlýny. - Od února 1984-1985 v Zambii klesl hrubý národní důchod - (který je měřítkem ekonomického života každé země) - o celých 30 %. V r. 1985 schodek národního rozpočtu činil 255 milionů dolarů, což je na Zambii příliš mnoho. Mezi říjnem 1985 a prosincem 1986 hodnota měny „kwacha“ klesla vůči US dolaru o 137 %. Čeká se, že ve fiskálním roce 1987 se i schodek státních železnic zpatronásobí ve srovnání s předcházejícím rokem. Nová třída vládních zbohatlíků je viněna ze stále zpronevěry veřejných peněz: byla sice utvořena „Komise proti stíhání korupce“, avšak tato komise je sama zkorumpovaná a nikde neprojevuje svou činnost. V zemi bujně kvete černý obchod se zbraněmi, auty, slonovinou, omamnými drogami a diamanty. - V Zambii 20 % nejbohatších obyvatel vlastní 57 % národního jmění, a 20 % nejchudších obyvatel vlastní pouze 4 %. Bohatí jsou příslušníky vládních kruhů, vyšších kádrů vládnoucí strany UNIP, jediné dovolené politické strany, a ti, kdo zbohatli z těžby mědi. Tyto skupiny žijí v

blahobytu a nic nevědí o ekonomické krizi v Zambii. Ohyčejný lid si však je dobře vědom rozdílu mezi temi, kteří si mohou dovolit vše, a temi, kteří se „nemohou najíst ani do syta“. Tito lidé už ztratili všechnu důvěru ve svou vládu. Nedávno byli velmi pobouřeni „doporučením“ vlády, která zahájila kampaň, aby lid změnil své jídelní zvyky. Radila lidu, aby nežil nad své prostředky, uskromnil se, utáhl si pásky, a aby - namísto kukuřičné mouky, na jejíž nákup stejně nemá peníze - jedl denně maniok a proso, které jsou sice málo výživné, avšak levné. Přitom si vláda dopřeje všechny přepychy a nedává žádný příklad postu ani šetření, které káže. Vedení strany UNIP si postavilo nové luxusní ústředí a měděná důlní společnost ZCCM si zbudovala palác, celý obložený mramorem, všechno samozřejmě za pomoci a vedení bělochů.

Znalci ekonomie vidí jediné řešení pro uzdravení zambijské ekonomie v návratu k půdě! Obyvatelstvo přelidněných, špinavých a chudých velkoměstských periferií by se mělo vrátit zpět ke svým opuštěným pozemkům a vláda by měla zahájit realističtější zemědělskou politiku. Měla by soustředit své úsilí na modernizaci a povznesení venkova, nezasahovat příliš do podnikání a nediktovat - (v úsilí získat si přízeň městského obyvatelstva)

- příliš nízké ceny farmářských produktů. Dostane-li se zemědělcům výtěžku z jejich práce, pak budou ochotni zvýšit svou produkci a zůstanou na venkově. Bohužel však vláda dosud zůstává netečnou a nevyšimavou v této věci jako byla až dosud. Nikdo se také dobrovolně nechce vrátit z měst na venkov. Mnozí Zambijci už nečekají nic dobrého od ústředního výboru strany UNIP neboli od „bandy 25“. Pracovní unie, ovládané Kaundovou socialistickou vládou, zachovávají plné mlčení. Někteří Zambijci tedy začínají myslet - podobně jako černí v JAR, že změnu k lepšímu může přinést pouze násilí. Dosud se dá však těžko rozpoznat nabádají-li k tomuto přesvědčení infiltrovaní marxisté ze Zimbabwe, kteří by chtěli Zambii zcela zkomunizovat, anebo vzniká-li toto hnutí mezi konzervativními členy rodin bývalých kmenových šéfů.

V říjnu 1985 obyvatelé hlavního města Zambie - Lusaky - demonstrovali na ulicích proti zdvojnásobení cen gazolinu do aut. Policie však demonstranty rozehnala - tři z nich přitom ztratili život - a vláda své rozhodnutí nezrušila. V prosinci 1986 však došlo ve městech a v celém „měděném pásmu“ k mnohem bouřlivějším demonstracím proti vládnímu rozhodnutí, zdvojnásobit ceny kukuřičné mouky. Na rozehnání demonstrantů byla poslána armáda, která jich zastřelila 30. Tentokrát však demonstranté zvitězili; president Kaunda dostal z velkého rozsahu demonstrací strach, kající se přiznal, že došlo při vládních rozhodnutích k „omylům“ a zvýšení cen kukuřičné mouky odvolal. Bylo to poprvé od obdržení nezávislosti v r. 1964, že lid na ulicích donutil svou socialistickou vládu ke kapitulaci. Z toho někteří vyvozují, že násilí je jediným účinným prostředkem, který může přivodit v Zambii zlepšení situace, která je pro chudý lid už dnes těžko snesitelná.

1962

VROUČNÉ VZPOMÍNÁM

1987

A l/c Robert A. Danihelka

Janette Danihelková

Robert A. Danihelka, Jr.

Frank T. Danihelka

*Ba, závidím dnes skoro
toho míru vám
a rád, moji drazi,
hned spát bych šel k vám.*

V neděli, dne 8. února 1987, tomu bude pětadvacet let, kdy nám náhle odešly na věčnost naše milované děti:

ROBERT DANIHELKA
syn,
JANETKA DANIHELKOVÁ
snacha,

BOB a FANOUŠEK

jejich děti a moji rozmilí vnuci.

V sobotu 7. února 1987 budeme se za ně modlit a na ně vzpomínat při naší české mši sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Všechny své přátele a známé, a všechny, kdo pracovali s mou také již zesnulou ženou Liduňkou, prosím o tichou vzpomínku v modlitbě.

FRANTIŠEK DANIHELKA.

**MAIL ORDER
NOVINKA**

Přímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké -(na skofápkách slepicích i husích vajec.) Napište si na lístku o katalog s ceníkem. Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

**E. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190**

Sověti našli nový způsob pro konání špionáže v západní Evropě

Bonn. - V roce 1949 celkem 42 zemí, jak ze západní, tak i z východní Evropy, podepsalo smlouvu o zjednodušení celních formalit pro šoféry velkých krytých nákladních aut a přívěsných vozidel - (tato auta budeme podle amerického způsobu v dalším nazývat „traky“). Stejně jako v USA a v Kanadě, tyto traky přepravují náklady po dlouhých mezinárodních cestách. Šoférům jsou v Ženevě vydávány zvláštní pasy „TIR“ (Transport International Routier), které jim dovolují přejít přes hranice zemí bez celní prohlídky nákladu, který je převážen. Trak je zapečetěn zemí, odkud vyjíždí, a celní prohlídku vykonává pouze země, do které je náklad určen.

Sovětská vojenská špionážní služba GRU (Glavnoje Razvedyvatelnoje Upravlenje) však záhy poznala, že může s výhodou užít tohoto druhu dálkové přepravy pro výzvedné cíle sovětské armády. Kryté traky mohou vedle zboží, které přepravují na dálku, také obsahovat špionážní zařízení, které při přechodu hranic není objeveno, protože celní úředníci nekonají prohlídku nákladu. Podle odhadů dnes Sovětský svaz a jeho komunističtí spojenci mají stále na cestách po zemích nekomunistické Evropy asi 2.000 traků, z nichž mnohé - kromě přepravy zboží - slouží navíc také výzvedné službě. Šoféři těchto traků a jejich závozníci jsou zároveň často také specialisty v užívání špionážních zařízení, bývalými veliteli tanků či důstojníky sovětské armády. Uvnitř traků jsou pak umístěny složité moderní elektronické přístroje k fotografování či k odposlouchávání. Pozorovatelé si už často všimli toho, že cesty sledované šoféry těchto traků, často nemají žádný obchodní či jiný ekonomický smysl.

Do Švédska každoročně sovětské traky „Sovtrans“ konají více než 1.000 zájezdů. Udajně převážejí zboží k baltským přístavům. Mnohé z nich však spíše směřují ke švédským vojenským instalacím a trénovacím základnám, kde se zdánlivě bezdůvodně zdržují několik dnů. Také bylo zjištěno, že v tisících tajných skladištích švédské armády, umístěných v bunkrech, v nichž jsou skryty zásoby pro případ války, záhadně zmizely zbraně, uniformy, potravinové konzervy, rozhlasová zařízení a jiné pot-

řeby. Má se za to, že tato záhadná zmizení mají na svědomí sovětské traky, a že v případě války by asi Sověti hned na začátku zničili tato skladiště, jejich umístění už dobře znají. Sověti také prý už si vytvořili seznamy švédských pilotů, kteří mají být zavražděni v případě vypuknutí války. Švédské vojenské autority se domnívají, že v případě války, těsně před jejím zahájením se budou Sověti pokoušet vyvolat chaos ve švédské obraně a zneutralisovat hlavní švédská vojenská zařízení.

Severozápadní pobřeží Norska je velmi důležité pro válečné akce armád NATO. V tamních fjordech jsou ukryty bunkry se skladišti vojenských potřeb pro západní armády. V roce 1983 jeden sovětský trak „Sovtrans“ se vydal z Leningradu na 870-milovou cestu k norskému přístavu Tromsø, nejdůležitější základně norského námořnictva; prý tam převážel malý náklad sušených herinků. Trak se však potom zdržel u této základny celý týden; snadno tam mohl pozorovat právě probíhající manévry i příjezdějí a odjíždějí válečné lodi. Nikdy předtím Moskva neměla příležitost pozorovat z tak blízka tento norský přístavní provoz sovětský cíl v případě války. Norský generál Ulf Berg, vrchní velitel této základny, požádal tehdy ihned norskou vládu, aby v severním Norsku znemožnila v budoucnu podobnou činnost sovětských traků. Pro sovětské traky byla pak úředně určena cesta, kterou povinně musejí sledovat, jakož i doba, ve které musejí své poslání splnit. Od té doby se sovětské traky už o severní Norsko nezajímají.

V roce 1984 jeden východoněmecký trak parkoval několik dnů v blízkosti US armádní základny u Stuttgartu v Západním Německu. Při náhle vzniklém požáru - (možná plánovitě vyvolaném) - prohořelo vnější krytí traku a zjišťilo se, že uvnitř bylo skryté velmi citlivé odposlouchávací zařízení, schopné zjistit, co na základně bylo psáno elektric-

kými psacími stroji.

V Holandsku protišpionážní služba sledovala jeden dálkový rumunský trak, který údajně měl jet od hranic přímo do Rotterdamu, vzdáleného 136 mil. K vykonání této cesty však potřeboval pět dní, protože se přitom zastavil u pěti významných holandských vojenských základnách, které víšee při cestě neležely, a ke kterým bylo nutno učinit velké zajištění.

Ve Francii byla v roce 1981 s vládním dovolením založena bulharsko - francouzská traková společnost „France-Mat“ pro přepravu průmyslových výrobků mezi Francií a jejími odbytími na Blízkém východě. Přitom bulharské traky projevují nezvykle živou činnost; na francouzských cestách jich je stále v provozu asi 200. Někteří jeví „nezvyklé zájmy“, které nemají s obchodem nic společného. Zajímají se například mnoho o skladiště francouzských nukleárních dálkových zbraní severovýchodně od Marseilles, a o přístav Brest, který je francouzskou základnou pro nukleární ponorky.

Země východního bloku neváhají poslat celé skupiny traků tam, kde je třeba pozorovat větší objekty. Tak například při velkých manévrech NATO „Spearpoint“ v roce 1984 v Západním Německu projíždělo územím, kde se manévry konaly, nezvykle velké množství traků ze zemí sovětského bloku, mezi nimiž nechyběly samozřejmě ani z Československa. Už v roce 1981, kdy byl v Polsku vyhlášen výjimečný stav, se při hranicích Západního Německa najednou objevilo velké množství polských špionážních traků, pozorujících přesuny sil NATO. Když v roce 1982 švédské válečné lodi obkličily u ostrova Musko, přední švédské námořní základny, šest sovětských ponorek, které tam pronikly do švédských vod, mnohé sovětské traky se najednou pokoušely shromáždit na pobřeží proti ostrovu ve snaze odposlouchávat to, co se na Musko dalo.

V září 1984 se elektronickým specialistům NATO podařilo

odposlouchat sdělení „Třetí sovětské útočné armády“, která při manévrech napodobovala útok na západoněmecké území Brunswick. Tito specialisté byli překvapeni tím, že Sověti znali každý sebemenší detail ve zmíněné krajině, včetně cest, mostů, stromů, keřů a každé nepravidelnosti terénu. Bylo také upozorněno na to, že do Západního Německa někdy příjezdějí sovětské traky, mající stejné rozměry jako traky užívané k převážení dálkových zbraní. Tyto traky hledají přesné místo, odkud - v případě války - by bylo možno co nejrychleji vypálit na určité cíle dálkovou střelou tak, aby tento cíl byl neomylně zasažen. Do Západního Německa přijede před hranice týdně průměrně asi

2.500 traků ze zemí východního bloku. Západní analytici výzvedné služby se domnívají, že traky ze zemí komunistického bloku vykonávají každoročně v nekomunistických zemích Evropy asi 450.000 dálkových cest, z čehož asi deset procent je užito ke špionážní činnosti.

Učinit konec této špionáži by bylo poměrně snadné. Pouze by bylo třeba následovat příkladu Norska, které určuje šoférům komunistických traků, směřujících na sever země, jedinou cestu, kterou musejí sledovat, jednak dobu, ve které cesta musí být vykonána. Smlouva o pasech TIR také opravňuje celní úředníky každé země otevřít každý náklad traku, který se zdá podzřelým. - I v tom je tedy Západ naivní!

I sověští vládci si najednou vzpomněli na Boha...

Máte-li se čeho podrzet, podržte se. Nebo si sedněte, ještě lépe. Následující verše dvorního kremelského básníka A. Vozněsenského vyšly v moskevské PRAVDĚ inspirovány nukleární katastrofou Černobylu. Ano, v Pravdě, orgánu ÚV KSSS.

*Přýč jsou dny
společání na lehkost života.
Světě, pročitni,
dokud je ještě čas!
A má-li člověk podobou být
boží
pak bůh tot-
podoba jest má!
Bůh - v tom jest,
kdo v ozářený objekt šel
reaktor uhasil oděv i kůži sežal
dal sebe všanc
Kyjev, Oděsu však nevydal.
Jednal prostě
jak prostý člověk jen...*

Jako by se na svatě Rusí oparavdu tu a tam děly věci zvláštní. Možná se PRAVDA naučí psát Bůh s velkým písmenem na začátku... možná se i toho bát užky cara gosudara zase jednou dožijeme...

(z ruskiny přeložil J.M.)

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslám léků vašim pobuzným či kankoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PIL. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PIL.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelech, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.

Dobrá služba zákazníkům

☎ naši mnohaletou osvědčenou zásadou.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHÚDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Maria, dej mi...

Maria, dej mi oči své,
at' vidím všechno pravdivé,
at' v zmatku světa rozeznám,
co dobré je, co hříchů klam!
At' ctnost, ne všeň vede cit,
kde pokárat, kde odpustit.
Maria, dej mi oči své,
vždy jasné a vždy laskavé!

Maria, dej mi rety své,
co promluví, at' správně je,
at' nesu blahé poselství,
kde nevěra a lež se tmi,
víc s Bohem jednám v slovech
svých
než s bližními a o bližních.
Maria, dej mi rety své,
at' políbit smím Dítka Tvé!

Maria, dej mi i svůj sluch,
jenž není nikdy k nebi hluch,
at' nezni marně svatý hlas,
když milost volá zas a zas.
At' nepřeslechnu tichý sten,
toho, kdo v bédě opuštěn.
Maria, dej mi i svůj sluch,
jenž slyší, když mluví Bůh!

Maria, dej mi ruce své,
at' činy mé jsou činy Tvé,
at' modlím se, ta pracuji,
vše, jak Ty, Bohu daruji.
Pro všechny dar máš v rukou
svých,
Ježíše vidíš v trpčících.
Maria, dej mi ruce své,
tak něžně a tak přecizité!

Maria, dej mi kroky své,
jen v nich je dítě bezpečné.
Vždyť musí i sám strašný had
Tvým slépějí se vyhýbat.
Jen tam chci spěchat také já,
kam šla by se mnou Maria.
Maria, dej mi kroky své,
na Božích cestách horlivé!

Maria, dej mi vůli svou,
vždy s vůlí Boží spojenou!
Tvé „Staň se“ Bohu líbezne
kéž v srdci mém Pán nalezne!
Nazaret, Betlém, Golgota
i mou buď' pouť životou.
Maria, dej mi vůli svou,
vždy ve všem Bohu oddanou!

Maria, dej mi srdce své,
at' ve mně Boha miluje.
Meč bolesti Tvých buď' i můj,
jak u Syna i při mně stůj!
Mou ubohost, mé úzkosti,
raztaviš zárem milostí.
Maria, dej mi srdce své,
bolestné a přeče blažené!

Maria, dej mi Dítka své,
Ježíška, Slovo vtělené!
Na kříž jej přibíls kdys můj
hřích,
ted' spočinout chce v liliích.
Je chudíčký mé duše sad,
však s Tebou Ježíš přijde rád...
Maria, dej mi Dítka své
a s Ním si nech i navždy mne.

/Pro Hlas národa zaslala
Adéla z Babíčkova.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA**ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ**

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)**4. Smluvní oportunistus.**

Mylně je také řešení vzájemných vztahů mezinárodní společnosti, které se nazývá kontraktualistické neboli smluvní. Toto učení je důsledkem pochybného tvrzení o naprosté a neomezené suverenitě státu, který ve svém rozhodování nepodléhá žádnému mravnímu řádu. Toto smyšlení ničí vlastně v zárodku veškerý mezinárodní řád.

Byl-li hlavní pohnutkou smluv - i když svobodně uzavřených a opatřených všemi zabezpečovacími klauzulemi - oportunistus, čili spočívá-li pevnost takových mezinárodních konvencí na lidském sobectví a nikoli na vědomí mravního závazku, pak se takové smlouvy stávají carem papíru, jakmile se zájmy změní a národním sobectví se zdá výhodnější a výnosnější přiklonit se k jiným.

Zajištění trvalého mezinárodního řádu.**1. Hlavní zásady.**

Tyto jsou jasné a vysvětlně vyjádřeny papežem Piem XII. v jeho poselství světu.

a) Každý národ má právo na existenci, ať je velký nebo malý, silný nebo slabý. Ovšem vůle některého národa k životu nesmí být odsouzením druhého národa k smrti.

b) Tam, kde z nutnosti, pro existenci výhody nebo z zvláštní vůle nemůže některý národ vytvořit svůj vlastní stát, je třeba mít ohled na zvláštní kultury, jazykové a hospodářské schopnosti i přirozenou plodnost. V tomto smyslu je třeba šetřit přirozených práv i malých skupin národů.

c) Všem národům má být umožněn přístup k dosažení základních surovin a i ty národy, kterým je přírodou méně přáno, mají mít přiměřenou účast na pozemských dobrech. Jinak by bylo právo na život pouze právním slovem a společnost lidská by měla ve svém středu opět »hluboký a rozvětvený kofen, plodící rozhořčené spory a zoufalé žárlivosti, které by skončily novými konflikty«.

d) Je třeba uznávat přirozené právo národů, zakotvené v zákonu Božím, které předchází každé smlouvě a je vyšší než ona; které je jediným pevným základem pozitivního práva a oporou všeobecně platné zásady »pacta sunt servanda« = »smlouvy se mají zachovávat«, bez níž je jakýkoliv trvalý mezinárodní řád zcela nemožný.

e) V případě nesrovnalosti a kontroverzí má vždy platit výlučně zásada síly práva a nikoli práva síly. Proto je třeba vyvinout všeobecné nejvyšší úsilí, aby válka byla postavena »mimo zákon« a aby byl vytvořen takový stav věcí, ve kterém by všechny protiklady mohly být řešeny pokojnou cestou.

2. Tři předpoklady.

Aby toho mohlo být dosaženo, je třeba tři předpokladů.

a) Dokonalé odzbrojení, i když postupné, metodicky prováděné a doprovázené příslušnými zárukami. Toto odzbrojení má být všeobecné, protože, bude-li dovoleno jen částečné zbrojení, brzy může dojít k nedodržování povolené míry, které povede znovu k pravým závodům ve zbrojení z různých, zcela pochopitelných důvodů - hospodářských, psychologických i prestižních, - a které povede nakonec zcela jistě k nové osudové válce.

b) Dokonalé odzbrojení mravní, které musí nutně předcházet i doprovázet odzbrojení hmotné. Toliko odzbrojením srdce a vůle překonáme nenávisť a závist, odpor a sobectví a onu nerozumnou pýchu, která nedovoluje, aby hmotné odzbrojení mělo trvalé účinky.

c) Nutnost existence mezinárodní instituce, přístupné všem národům země, schopné mít v příslušné patrnosti bludy a nedostatky minulých institucí, která by byla dostatečně silná, aby přiměla sporné strany závaznou arbitráží k pokojnému vyřešení svých těžkostí.

3. Účinný vliv křesťanství, zvláště lásky.

Vliv křesťanství, zvláště katolického náboženství, je velkou mravní silou a snad silou nejučinnější pro upevnění trvalého a spravedlivého mezinárodního řádu. Důvodů k tomuto tvrzení je mnoho a jsou velmi závažné:

a) V prvé řadě samo učení Církve jako žádné jiné směřuje celým svým obsahem k tomu, aby vyrovnalo všechny rozdíly a rozpory mezi lidmi a spojilo všechny národy v jednu velkou rodinu nebo, chcete-li, v jeden ovčinec, v němž by rozhodovala vůle jednoho lásky-plného Pastýře. Církve je opravdu katolická, to zna-

mená všeobecná, a již svou universalností spojuje a zbraňuje v jednotě víry, myšlenky a disciplíny každý národ a každou rasu.

b) Jedinětné, vysoké a zcela výlučné postavení římského papeže, který je postaven mimo a nad zájmy osob i národů a který svou mravní silou i neutrálním postavením znamenal vždy nesmírně mnoho v dobách konfliktů a sporů jak u katolíků tak u jinověrců a pohanů. Proto byl mnohými možná zcela správně navrhován Římský papež jako nejvhodnější nejvyšší soudce v nebezpečí mezinárodních konfliktů, zvláště tenkrát, kdy všechny pokusy o vyřešení rozporů selhaly.

c) Nejvyšší a nejučinnější zárukou spravedlivého míru a mezinárodního bratrství bude zajisté především onen duch lásky, který je prakticky podstatou evangelia a který zvláště dnes po katastrofálním zhroutilí klamného mýtu o pokroku a po zjištění strašlivé zločinnosti, jaká se skrývá v učení o fyzické převaze a nadřazenosti krve, a po důsledném odmaskování všech prospěchářských politických nauk a státních praxí se projevuje jako jediný opravdu únosný základ, který mohou všechny národy radosně přijmout.

Jedině dobře chápaná a s odvahou uskutečňovaná křesťanská láska zaručuje na jedné i na druhé straně plně vítězství spravedlnosti, ale spravedlnosti oproštěné od záteže prestižní pýchy a škodlivé nedůtklivosti, které ji snadno mění v nespravedlnost. A tato spravedlnost, vyrůstající ze živé půdy všeobecného křesťanského bratrství, zárodně nadpřirozenou láskou, je jediná schopná definitivně odstranit i minulá nepřátelství a kontrasty a přes všechny lidské slabosti vytvořit předpoklady pro jistou pokojnou budoucnost.

H. - CÍRKEV

Člověk neupravuje svůj vztah toliko k rodině, stavovským organizacím, státu a společnosti mezinárodní. Panorama je již dosti široké a zdá se úplné, ale ve skutečnosti tomu tak ještě není. Jsou ještě obzory tak vzdálené, že je lidské oko svou přirozenou schopností tak snadno nezdoílá. Avšak za těmi obzory, ano vysoko nad nimi, to jest na docela jiné úrovni - ač stále na tomto světě - je ještě jiná společnost zcela mimofádného významu, nazývaná Církve.

Věroučné předpoklady**1. Člověk je předurčen pro nadpřirozeno.**

Člověk dosahuje teprve Církvi a v Církvi svého úplného doplnění a velikosti. Tato téze se může zdát snad odvážnou, je však pravdivá. Člověk, i když je ve svém rodu dokonalý, nřece mu něco chybí. Chybí mu něco, po čem jeho nejmínimnější nitro touží a k čemu se cítí svou vyšší stránkou povolán.

A člověk, syn Adamův, je povolán k úzkému styku s nadpřirozenem. K němu směřuje jeho horoucí, i když začasť nechápaná nebo neuvědomělá touha. Pociťuje na dně svého nitra potřebu absolutna a bez něho je nějak méněcenný, zbloudilý, rozčarováný a nešťastný.

Kdo dovede správně pochopit slova Blondelova, že na poslední lidské spekulace je třeba nazírat jako na otevřené okno do nadpřirozena, ten toto tvrzení rád přijímá, neboť vyjadřuje skutečnost.

Kristus a jeho pokračovatelka Církve jsou odpovědí nebe na úpěnlivou prosbu této země. Proto, jak se krásně vyjádřil Maritain, »po příchodu křesťanství nemůže být ani opravdového humanismu ani čistého lidství kromě humanismu vtělení.«

2. Církve je zde zprostředkuje.

Církve je pokračovatelkou poslání Ježíše Krista v čase a jeho šifritelkou v prostoru. Bude tedy Církve společností pravých křesťanů, to jest pokřtěných lidí, kteří vyznávají víru v Ježíše Krista, přijímají svaté svátosti a poslouchají pastýře, Jím ustanovené. Avšak podle mnohem hlubší definice, které každý dobrý křesťan rozumí, je Církve »mystickým tělem Kristovým«. Tím je naznačena zvláštní intimita a nadpřirozená povaha spojení jednotlivých křesťanů mezi sebou v Kristu.

3. Církve, založená Ježíšem Kristem, je Církve katolická.

Že Kristus založil Církve jako společnost viditelnou, neomylnou a vyzbrojenou ke svému poslání potřebnou vnitřní silou a prostředky, nebudu zde dokazovat, jelikož to je úkolem teologie fundamentální. Stejně tak předpokládám, že už jinde bylo dokázáno - a je to i jinak zřejmé, - že Kristus označil svou Církve známkou jednoty, svatosti, katolicity (t.j. všeobecnosti co do prostoru a času) a apoštolskosti, to znamená, že sahá dokazatelnou posloupností už do dob apoštolských a od nich odvozuje svou tradici. Každý nestranný pozorovatel musí uznat, že Kristova Církve a Církve katolická se ztotožňují.

K takovému doznání je však třeba veliké vnitřní opravdovosti a objektivity, která se neobejde bez bolestného hlubokého přerodu. Protože doznání božského původu Církve nese sebou i přijetí zásad, obsažených v evangeliu, a změnu života podle nich, je to, po lidsku uvažováno, těžké, i když je to především dílo milosti Boží.

(pokračování přístě)

Office of the Archbishop

**ARCHDIOCESE'S
MSGR. JOHN EGAN TO RETIRE,
ACCEPT NEW POST**

Msgr. John J. Egan, director of the Archdiocese of Chicago's Office of Human Relations and Ecumenism, announced today that he will retire from the post June 30, 1987.

Egan, 70, a force for lay Catholic spirituality in the 1950s and a civil rights activist in the 1960s, has held leadership positions in the Chicago Archdiocese for most of his 44 years as a priest.

His retirement request, he explained, rests on his realization that "the responsibilities in human relations and ecumenism have now grown to such an extent that it seems wise to designate a younger person to bring the work forward in the years ahead."

Cardinal Joseph Bernardin, who appointed Egan to his post in 1983, praised his work as director of archdiocesan efforts in human relations and ecumenism.

"Msgr. Egan's contributions to the Archdiocese and to the city have been outstanding and are well known," Bernardin said. "He consistently approaches people and situations with a candor, concern for justice, and warm friendliness that make his work in interfaith and civic community affairs unusually effective."

In conjunction with his retirement, Egan announced that he will accept an appointment as special assistant to the president of DePaul University, to head a new office of community affairs.

According to DePaul University President Rev. John J. Richardson, C.M., Egan will add a new dimension, "serving as a catalyst for furthering the community service given by DePaul, particularly as a Vincenzian university."

Egan expressed enthusiasm for both his present and future roles. "My association with Cardinal Bernardin and his staff has been marked with unfailing support and encouragement," he said. "The position offered me by DePaul University will enable me to use my past experi-

ence in assisting that great university to continue its mission of service to our city and metropolitan area."

At the same time, Egan admitted he looks forward to a less rigorous schedule and some time for personal pursuits.

Under Egan, ecumenical efforts in the metropolitan area broke new ground with formation of the Council of Religious Leaders of Metropolitan Chicago (CRLMC) in 1985. Last month the 30-member CRLMC issued an open letter urging members of all their congregations to move through the city's mayor campaigns without racial bias. "judging candidates for public service by their past record and experience...rather than by their race."

Egan has made a career of advancing social justice issues. From 1958 to 1959, he directed the archdiocesan Office of Urban Affairs, a center of activity for urban development, racial harmony and community organization during the 1960s. As special assistant to University of Notre Dame President Father Theodore Hesburgh, Egan directed the Institute for Pastoral and Social Ministry there from 1970-83.

A graduate of the former DePaul Academy, Egan attended DePaul University before entering Mundelein Seminary to study for the priesthood. He was ordained for the Archdiocese of Chicago in 1943 and served as associate pastor of St. Justin Martyr parish (1818 W. 71st. Street) until 1947. From 1947-58, Egan directed the Cana Conference of Chicago, a marriage preparation and enrichment program that became a significant influence in the lives of Catholic couples across the nation. Msgr. Egan was pastor of Presentation parish (734 S. Springfield) from 1966-70.

**NEW DIABETIC FOOT CLINIC
AT SCHOLL COLLEGE TAKES
TEAM APPROACH TO TREATMENT**

CHICAGO - A unique team approach to more effective treatment is now available to thousands of Chicago diabetics in the new Diabetic Foot Clinic at Scholl College of Podiatric Medicine, located on the near north at 1001 North Dearborn Street. The Diabetic Foot Clinic is the newest addition to the college's non-profit specialty foot clinics and is open on Monday afternoons only.

"Diabetes mellitus remains the third leading cause of death, even though insulin was developed 66 years ago," said Scholl College President George B. Geppner, D.P.M. "The multidisciplinary approach used in our newest specialty foot clinic has proven extremely effective in similar programs at several major medical centers in other parts of the United States."

Capitalizing on the expertise of a variety of medical practitioners, the clinic's treatment team not only provides quality foot care but also insures patient education on proper podiatrists with consultation from an endocrinologist, vascular specialists, an ophthalmologist and shoe specialists.

"It is estimated that there are 12 million diabetics in this country," said David R. Doyle, D.P.M., director of the new clinic. "Two million diabetics are hospitalized annually due to diabetic complications."

Dr. Doyle explains that the diabetic patient is 25 times more likely to develop blindness, 17 times more likely to develop gangrene and three times more likely to develop

coronary heart disease than the general public. "This translates into 350,000 deaths and \$8 billion in health care costs each year," he said.

Nearly 10 percent of Chicago's population is diabetic, according to the American Diabetes Association. Of importance is the fact that half of these people are undiagnosed as having the disease. It is estimated that by the year 2000, more than half a million Chicago area residents will suffer from diabetes.

"It is our goal to reach the patient who needs us the most - the patient unaware of his or her condition," said Dr. Doyle. He added that the undereducated diabetic, the socially or economically depressed diabetic or those with inadequate health care support systems are the patients at the top of the morbidity and mortality list every month.

In the new Diabetic Foot Clinic, the college's medical laboratory, noninvasive testing laboratory, orthotics lab and physical therapy department are involved as support components. The clinic is also affiliated with St. Mary of Nazareth Hospital in Chicago to provide treatment of severe

diabetic foot disease.

Scholl College's Foot Clinics of Chicago have provided foot health care for metropolitan area residents since 1913. The non-profit clinics record close to 50,000 patient visits each year. The Diabetic Foot Clinic is open each Monday from 12:30 P.M. until 6:30 P.M. For appointment or information, telephone 280-2935.

New approach to Diabetic Foot care - Dr. David R. Doyle (right), director of the new Diabetic Foot Clinic at the Scholl College of Podiatric Medicine, assists student doctor Gregory Schweikher during an examination of a diabetic patient. The newest addition to the college's nonprofit specialty clinics, the Diabetic Foot Clinic is open each Monday afternoon and provides a unique team approach to effective treatment of diabetic foot conditions.

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha český i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Our 103rd Year

**SECOND
FEDERAL
SAVINGS**

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

Member of Federal Home Loan Bank System

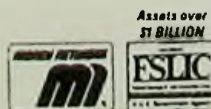
Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

LOW VOTER TURNOUT

As this is written the smoke is beginning to clear after the 1984 off-year election, the most dramatic effect of which is the capture of control of the Senate by the Democrats.

However, our interest in the election has nothing to do with political parties but rather with the election itself. A number of facts have come to notice which should be of interest to many people.

According to the Associated Press, the

election turnout was the third lowest in the nation's history. Non-presidential elections are notorious for their relatively low voter participation, but this one was the worst in 44 years. Only 36 percent of eligible voters cast their ballots.

While it is true that elections in the U.S. have experienced historically much lower voter turnout than in other major democracies, this should not be accepted as a tolerable situation, for what this means is a relatively small minority is choosing the representatives who set the policies for the most powerful nation in the world.

There is no question about the importance of the democratic process to select those who will administer public affairs. But the selection should involve a true majority vote, and we are not getting that.

What we are getting, and have always had, is election by a majority of those voting, but not by a majority of the voters.

For example, in the 1984 presidential

election, 174 million people were eligible to vote, however, only 53.3 percent of them voted. Of those voting, Reagan received 54.3 percent and Mondale 40.6. But Reagan's vote was only 31.3 percent of the eligible voters.

The point we are trying to make is: We are electing people not by a majority of our voters but rather by a decided minority. What level of legitimacy to govern does a leader have who is elected by a small minority of the electorate?

Aside from the issue of legitimacy there are other points worthy of consideration. For example, factors which affect lower voter turnout.

In 1984, Curtis Gans of the Committee for the Study of the American Electorate said one reason was because citizens were beginning to "question the effectiveness of government and the efficacy of their votes."

Former presidential candidate George Wallace characterized this as there being "not a dime's worth of difference" between the Democrats and Republicans. Thus, many people have concluded

there is no significant choice between parties or candidates and feel voting is a waste of time.

Contributing to this attitude has been downgrading of "Civics" as a public school course. Few of today's citizens have had a civics course in which they studied the fundamental principles of our government and their responsibilities of citizenship, including the importance of their vote.

But undoubtedly the worst problem arising from low voter interest is the very real possibility of our political processes being dominated by special interests.

Because of low voter turnout, dedicated, well-organized special interest groups have been successful in taking control of political parties and electing candidates not favored by the majority.

The only security for good government the people have in a democracy is by retaining control over the political process. When they fail to vote they forfeit control and can easily suffer poor government.

WHERE ARE THE SLOVAK YOUTH?

By Fr. Louis Hudak, OSB
OUR VOICE - NASE HLASY

Summertime is the perfect season of the year for Slovak organizations to make a strong bid to re-ignite the Slovak national consciousness and thereby, for a moment at least to reawaken the Slovak ethnic, social and cultural spirit.

In order to arouse, once again the Slovak psyche, traditional means are used, usually consisting of city-town-hamlet Slovak Days. The climax comes at the yearly celebration at Mt. Pocono, Pa., during the worldwide Slovak Youth Congress. The Slovak youth is gathered to reaffirm its love for the Slovak heritage and thus, vow to foster in the hearts of the American Slovak youth a genuine interest in the social and cultural life of its Slovak ancestors.

In never fails, however, that a speaker during the summer Slovak Day celebration, commits the blatant error of misjudgement. As the speaker takes a panoramic view of the crowd and notices that the Slovak youth is conspicuous by its absence will be tempted to exclaim in amazement, "WHERE IS THE SLOVAK YOUTH?" This summer at a Slovak Day gathering in Youngstown, O. the present chaplain of the First Catholic Slovak Mens' Union, the Rev.

Charles Hawkins fell prey into this rhetorical trap by asking, in his day and age, the same worn out question. "WHERE IS THE SLOVAK YOUTH!!!" It would have been more appropriate to ask, "Where is the beef?", and most assuredly, would have found some on the picnic grounds.

A partial answer to the question, "WHERE IS THE SLOVAK YOUTH?" can be found in reviewing the past early Slovak generation with an understanding of the process of Americanization of the present generation of American Slovak youth.

The ethnic spirit of the early Slovak youth, known to the still living old-timers is long gone. The first generation of Slovak immigrants now rest in eternity. These Slovak pioneers, by their dedication, courage, and sacrifices planted the seed of Slovak national consciousness. The second generation, now in the twilight years of life, nurtured and cultivated this ethnic seed until it blossomed into a strong oak of Slovak Ethnicity. To the third and fourth generation remains the task of preservation of this sacred ethnic trust by ever fostering the Slovak social and cultural heritage.

The present generation of Slovak youth does not enjoy the support system of the early Slovak generations. For the early generations the Slovak parish church was the center of all Slovak activities, the symbol

of Slovak unity and above all the coordination of all religious, educational, social and cultural activities. Also, during this period Church dramatic clubs and local branches of fraternal organizations orientated the Slovak youth activities around the Slovak social and cultural heritage. This support system no longer exists due to the Americanization and fragmentation of the Slovak parishes and a lack of a constant flow of new Slovak immigrants.

In the early period of Slovak American history, the Slovak Catholic parochial school system was bilingual, Slovak and English. The language was taught and preserved as a part of the school curriculum. The Slovak pioneers had vision for the future. The Slovak parents of the first and second generation encourage their children to master the English language, as an invaluable asset for the betterment of their economic and educational status. Subsequent generations became beneficiaries of this foresight and vision. Today, the Slovak language is taught as a part of the curriculum in many colleges and high schools. Private Slovak clubs have emerged, usually made up of recent immigrants to preserve the Slovak language for their children. The participation by the Slovak Youth is such worthwhile programs is minimal.

The Slovak youth, like the youth-ful generation of all

ethnic groups in America are a breed apart. In no way, do they mirror the ethnic value of their counterparts of yesteryear. Ethnic youth, like their peers is truly Americanized and deeply saturated with the philosophy of materialism, humanism and hedonism, so prevalent in affluent America. The American youth, in general, is an easy target, to be influenced by existing sub-culture found in rock music, pornographic art and literature leading to self-destruction by drug addiction and a loose sexual orientation. In defense, of this wild life-style, the youth claims that their presence is felt "where the action is." Because of this, they leave no doubt, that there is no time left for purposeful living, much less ethnic youth activities.

In spite of all the negative deterrents beckoning the American youth to passivity, television looms as the greatest culprit. Since the advent of television in 1945, many of us became spectators rather than active participants in worthwhile activities. In such an environment, it is well nigh impossible to inspire any youth group to transcend television trivia and embrace the ethnic and cultural values of its forefathers.

Moreover, the preservation of Slovak identity is a laudable and a noble sentiment, providing the identity is felt with integrity by the Slovak youth. The efforts by the Slovak fraternal organizations to save whatever

Slovak identity it can, is very commendable. The Slovak youth, also wants to be "where the action is." The fraternal response to "where the action is," sponsor educational and athletic activities. Too bad, that such sponsored activities touch only a small segment of the Slovak youth. Perhaps, better planning of such activities can touch the heart of many more.

Still, there remains true optimism in the ethnic integrity of the Slovak youth. The hope of the Slovak youth leadership rests on the shoulders of the past and present recipients of the scholarship grants so generously offered by the Slovak fraternal organizations. The recipients educational progress should be monitored. A sense of gratitude should spur on the recipients, to foster and preserve for the future the ethnic ideals and objectives of the fraternal organizations.

So, when I hear a speaker at a future Slovak gathering beg the question, "WHERE IS THE SLOVAK YOUTH?" I feel, that I may break out in goose pimples. Such a question holds no validity in this present generation of Slovak youth, which has been so confused, fragmented and polarized by American society.

